

SEIME IŠKILMINGAI PAMINĖTA NEPRIKLAUSOMYBĖS ATKŪRIMO DIENA

Kovo 11 d. Seime įvyko iškilmingas Lietuvos Nepriklausomybės atkūrimo dienos minėjimas, kuriame pagerbtas LLKS ginkluotųjų pajėgų vado Adolfo Ramanausko-Vanago atminimas 100-ųjų gimimo metinių proga, pasveikintas Valstybės Nepriklausomybės stipendijos laureatas Norbertas Černiauskas ir už viso gyvenimo nuopelnus Lietuvai įvertintas partizanas Bronislovas Juospaitis, rašoma pranešime žiniasklaidai.

Sveikinimo kalboje Seimo pirmininkas Viktoras Pranckietis pabrėžė, kad sumokėjome nemažą 1990 m. kovo 11-ąją paskelbtos Lietuvos valstybės Nepriklausomybės atkūrimo kainą. „Kiek daug drąsos turėjo laisvės kovotojai, kurie vedė mus į nepriklausomybę. Lietuvos Laisvės Kovos Sąjūdžio ginkluotųjų pajėgų vadas Adolfas Ramanauskas-Vanagas per šaltį, tamsą ir mirtį vedė tautiečius į laisvę. Tai buvo lyderis. Tai buvo šimtmečio žmogus“, – sakė iškilmingame minėjime Seimo vadovas.

V. Pranckiečio tvirtinimu, narystė Europos Sąjungoje ir NATO mums pirmą kartą istorijoje suteikė galimybę sėdėti prie stalo kartu su galingiausiomis valstybėmis ir dalyvauti priimančiais sprendimus lygiomis teisėmis. „Dabar jau rodome kelią kitoms valstybėms, kurių likimas nelepino. Esame sėkmingos transformacijos pavyzdys ir savo patirtimi dalijamės“, – teigė Seimo pirmininkas, linkėdamas visiems kurti teisingą ir sąžiningą, laisvą ir nepriklausomą demokratinę valstybę.

Latvijos Respublikos

Iškilmingas Lietuvos Nepriklausomybės atkūrimo dienos minėjimas Seime.

Džojos Gundos Barysaitės, Seimo kanceliarijos nuotr.

Saeimos pirmininkė Inara Mūrmiečė, sveikindama Lietuvą Nepriklausomybės dienos atkūrimo proga, akcentavo abiejų šalių vienybę. Anot jos, svarbu ne tik tiesti kelius tarp mūsų šalių ir įgyvendinti bendrus gynybos, energetikos projektus, sienos apsaugos projektus. „Ne ką mažiau svarbu demonstruoti atsakomybę bei bendrą politinę valią. Mes vis dar turime daug ką nuveikti. Mūsų bendradarbiavimas sudaro galimybę mums visiems augti klestinčioje, vieningoje Europoje“, – kalbėjo Latvijos parlamento vadovė.

Lenkijos Respublikos Seimo pirmininko Mareko Kuchcinskio tvirtinimu, Lietuvos sugrįžimas į suverenių valstybių šeimą mums turi milžinišką reikšmę. Pasak jo, tai buvo Solidarumo ir Sąjūdžio triumfas – dviejų didelių visuomeninių judėjimų

triumfas, kurie peržengė mūsų valstybių sienas. Savo kalboje Lenkijos parlamento pirmininkas taip pat pakvietė stiprinti regioninį bendradarbiavimą.

Ligoninėje besigydančias Lietuvos Aukščiausiosios Tarybos-Atkuriamojo Seimo pirmininkas Vytautas Landsbergis pasidalijo mintimis apie Nepriklausomybės atkūrimą ir apie tai, ko tada, 1990-aisiais, nespėjo apgalvoti ir sutvarkyti: „Tai lieka jaunesniems, nes jie turės toliau rėsti Lietuvos valstybės pamatus, kurti jos politiką ir kuo švaresnę teisę.“

Lietuvos Nepriklausomybės Akto signataras, Aukščiausiosios Tarybos pirmininko pavaduotojas Česlovas Vytautas Stankevičius priminė Lietuvos Nepriklausomybės siekio ir atkūrimo istoriją: „Būdama Tautos atstovybė, Lietuvos Aukščiausioji Taryba vardiniu

deputatų balsavimu (pasirašant balsavimo kortelėse) 124 balsais, 6 deputatams susilaikius, 22 val. 44 min. priėmė Aktą „Dėl nepriklausomos Lietuvos valstybės atstatymo“. Už Aktą balsavę deputatai po jo tekstu dar ir bendrai pasirašė. Toks vieningas balsavimas už Aktą buvo labai svarbi žinia Lietuvai ir pasauliui.“

Lietuvos Laisvės Kovos Sąjūdžio ginkluotųjų pajėgų vado, 1949 m. vasario 16 d. Lietuvos Laisvės Kovos Sąjūdžio Tarybos deklaracijos signataro Adolfo Ramanausko-Vanago dukra Auksutė Ramanauskaitė-Skokauskienė paragino būti pasiruošusiems naujiems išbandymams apjuodinti Lietuvos laisvės kovų istoriją. Savo kalboje priminusi partizanų kovos ir savo tėvų istoriją, A. Ramanauskaitė-Skokauskienė atkreipė dėmesį, kad kova už laisvę nesibaigė, už ją visada reikia kovoti.

„Dabar Lietuva laisva, demokratinė, nepriklausoma valstybė, Europos Sąjungos, NATO narė. Tačiau priešiškos jėgos tiek Lietuvoje, tiek už jos ribų bando purvinti Lietuvos laisvės kovų istoriją. Tie žmonės naudoja tą pačią KGB technologiją – apjuodinti laisvės kovotojus partizanus, sugriauti jų moralinį autoritetą ir pasėti nesantaiką tarp tautų“, – sakė A. Ramanausko-Vanago dukra.

Renginyje Seimo pirmininkas V. Pranckietis kartu su Valstybės Nepriklausomybės stipendijos skyrimo komisijos pirmininku doc., hum. m. dr. Zenonu Butkumi pasveikino 2018 m. Valstybės Nepriklausomybės stipendijos laureatą hum. m. dr. Norbertą

Černiauską, kuriam įteiktas diplomai ir atminimo dovana.

Valstybės Nepriklausomybės stipendijos skyrimo komisijos pirmininkas pasidžiaugė, kad Valstybės Nepriklausomybės stipendijos laimėtojas yra vienas geriausių Vilniaus universiteto dėstytojų, studentų mėgstamas ir puikiausias pilietiškumo pavyzdys.

Dr. N. Černiauskas laimėtoju tapo pateikęs mokslinį tyrimo projektą „Gerovės valstybės vizija ir jos kūrėjai Lietuvos Respublikoje 1918–1940 m.“

„Tyrimo tema šiandien nepaprastai aktuali. Juk visi žinome, kokia yra pas mus socialinė atskirtis, kokia demografinė duobė ir emigracija. Jau nebeužtenka tik sielotis, bet reikia surėmus pečius padėti taisyti. Įžengę į antrąjį dabartinio valstybingumo šimtmetį nebegalime su tuo taikstyti. Praverstų čia ir istorinė patirtis, kurios Vasario 16-osios Lietuvoje turime per akis. Buvo parengta ir įgyvendinta žemės reforma bei kitos socialinė padėti taisančios priemonės. To meto Europoje imta pripažinti, kad Baltijos šalys kuria socialiniu požiūriu teisingesnę visuomenę. Pagaliau turime paisyti ir partizaninio sąjūdžio priesakų. Juk garsiojoje Lietuvos Laisvės Kovos Sąjūdžio 1949 m. Vasario 16-osios deklaracijoje buvo pabrėžta, jog socialinė globa privalo tapti „vienas pirmųjų valstybės uždavinių“, – tvirtino dr. Z. Butkus.

Valstybės Nepriklausomybės stipendijos laureatas dr. N. Černiauskas padėkos kalboje tikino manantis, kad minint ir švenčiant 100-ąsias

(Nukelta į 2 psl.)

Iškilmingame minėjime įteikta skulptūrėlė „Žinia“, skirta Kovo 11-ajai. Šiais metais Lietuvos Nepriklausomybės Akto signataras Saulius Pečeliūnas už nuopelnus Lietuvai ją įteikė partizanui Bronislovui Juospaičiui.

Džojos Gundos Barysaitės, Seimo kanceliarijos nuotr.

ŽINIOS IŠ VILNIAUS

Santaros klinikose šiuo metu besigydantį Atkuriamojo Seimo pirmininką Vytautą Landsbergį kovo 11-osios sekmdienį rytė aplankė netikėtas svečias: Kovo 11-osios proga Lietuvoje viešintis buvęs Islandijos užsienio reikalų ministras Jonas Baldvinas Hanibalssonas. Būtent jam einant šias pareigas, Islandija pirmoji pripažino Lietuvos nepriklausomybę. Susitikimas užtruko apie pusvalandį. J. B. Hanibalssonas V. Landsbergį pasveikino su Kovo 11-ąja, pavadinęs jį „brangiu draugu”. Prieš atvykdamas į susitikimą, buvęs Islandijos užsienio reikalų ministras vietoje V. Landsbergio padėjo gėlių prie paminklo „Žinia” Nepriklausomybės aikštėje: J. B. Hanibalssonas teigė, kad jam tai didelė garbė.

Vilniaus universiteto (VU) Tarptautinių santykių ir politikos mokslų instituto (TSPMI) bendruomenė kovo 11-osios proga paskelbė Lietuvos valstybei 2017 metais labiausiai nusipelnusių asmenį – „Metų valstybės kūrėją”. Juo „už sėkmingą asmeninę iniciatyvą ieškant Vasario 16-osios akto ir reikšmingą indėlį įtvirtinant Valstybės idėją” tapo istorikas, politologas, Vytauto Didžiojo universiteto profesorius Liudas Mažylis.

Vilniaus forumo ir tautininkų organizuotos Kovo 11-osios eitynėse skambėjo šūkiai už Vyti ir kalbą, už Kovo 11-osios vertybę. Skirtingai nei ankstesniais metais, prieš eitynes Vilniaus katedros aikštėje jų dalyviai būrėsi į skirtingas grupes, vieni pasisakydami prieš Astravo atominę elektrinę, kiti akcentuodami būtinybę apsivalyti nuo sovietinės nomenklatūros, dar kiti kalbėjo apie tradicinę šeimą, kuriai iškilusi grėsmė. Kilusi įtampa tarp eitynių organizatorių ir ultrapatriotiškai nusiteikusių tautininkų, tarp kurių buvo ir Mindaugas Gervaldas (iki 2012 m. – Murza) iš Šiaulių, į rimtesnį konfliktą neišvрто. Lietuvos tautininkų ir respublikonų sąjunga (LTRS) eitynėse kvietė dalyvauti visus šalies žmones, kuriems svarbios tautinės vertybės. Tautą ir Tėvynę mylinčius Lietuvos piliečius švęsti Kovo 11-ąją eitynėse kvietė ne tik tautininkai, bet ir „Vilniaus forumas”, „Talka: kalbai ir tautai”, Lietuvos gynybinius pajėgumus padedančių stiprinti nevyriausybinių organizacijų koordinacinė taryba, Lietuvos laisvės kovotojų sąjunga ir kitos organizacijos.

Nepriklausomybės atkūrimo dienos renginiai švęsti ir Kaune, kur po iškilmingo minėjimo Karo muziejaus sodelyje, šventė persikėlė į Rotušės aikštę – iš dviejų įspūdingo dydžio vėliavų suformuota širdis apjuosė Rotušės aikštę. Į iškilmingą Kovo 11-osios minėjimą Vytauto Didžiojo karo muziejaus sodelyje kauniečius tradiciškai kvietė varpų muzikos koncertas. Čia susirinkę šauliai, savanoriai, jaunieji kariūnai, studentai, moksleiviai, visi, kuriems brangi Lietuvos laisvė, stebėjo istorinę Vyčio kryžiaus vėliavos pakėlimo ceremoniją, padėjo gėlių prie Nežinomo kareivio kapo ir Laisvės paminklo. Viena, 250 metrų ilgio trispalvė po minėjimo atnešta iš Karo muziejaus sodelio, kita tokio pat dydžio – iš Nepriklausomybės aikštės. Rotušės aikštėje iš jų kauniečiai suformavo didžiulę širdį ir apjuosė ją aikštę.

Parengta pagal Lietuvos žiniasklaidos pranešimus

(Atkelta iš 1 psl.)

SEIME IŠKILMINGAI PAMINĖTA NEPRIKLAUSOMYBĖS ATKŪRIMO DIENA

Vasario 16-osios metinės bei Kovo 11-osios sukaktį galima apibendrintai pasakyti, kad esame labiausiai nepriklausomi negu bet kada. „Turime tai, apie ką tik savo vizijose galėjo užsibrėžti mūsų pirmtakai. Galime pasigirti bendrapasauliniais procesais, kuriuos ne stebime, o patys aktyviai dalyvaujame, trispalvė vėliava, kuri plazda prie svarbiausių europinių ir pasaulinių organizacijų. Sąjungininkų skaičiumi, aktyvėjančiais ir išradingais piliečiais, imliu, versliu ir išsilavinusiu jaunimu. Ir net tuo, kad nustojome nuolatos grėžiotis atgal, besidairant ar dar neseka koks priklausomybė ar nostalgijos šešėlis”, – sakė Nepriklausomybės stipendijos laureatas.

Iškilmingo minėjimo pabaigoje tradiciškai įteikta skulptūrėlė „Žinia”, skirta Kovo 11-ajai. Šiais metais Lietuvos Nepriklausomybės Akto signataras Saulius Pečeliūnas už nuopelnus Lietuvai ją įteikė partizanui Bronislovui Juospaičiui.

Kaip teigė Nepriklausomybės Akto signataras S. Pečeliūnas, Bronius Juospaitis yra pavyzdys kiekvienam Lietuvos vyrui, kariui, šauliui, Lietuvos piliečiui. „Simboliška, kad prisikėlęs, septyniomis kulkomis peršautas, mūsų didvyris ir dabar liudija lietuviams apie mūsų pokario laisvės kovą. Simboliška, kad okupuota, tremta ir naikinta tauta vėl atkūrė savo valstybę. Simboliška, kad Bronius Juospaitis savo nugarkaulyje tebenešioja jį sužeidusią kulka, kaip ir simboliška, kad mūsų Lietuva sunkiai gydos okupacijos žaizdas”, – sakė S. Pečeliūnas. **LRT**

SUSITIKIME SU R.TILLERSONU PASIMATĖ SUTARIMAS TIEK DĖL STRATEGINIŲ TIKSLŲ, TIEK DĖL TAKTINIŲ ŽINGSNIŲ

Po pasitarimo.

LR URM nuotr.

Kovo 5 dieną Lietuvos užsienio reikalų ministras Linas Linkevičius drauge su Latvijos ir Estijos kolegomis Vašingtone susitiko su Jungtinių Amerikos Valstijų (JAV) Valstybės sekretoriumi Rexu Tillersonu.

„Džiaugiamės, kad egzistuoja sutarimas su JAV tiek dėl strateginių tikslų, tiek dėl taktinių žingsnių, reikalingų jiems pasiekti”, – sakė Lietuvos užsienio reikalų ministras po susitikimo, kuriame buvo aptarti visoms trims Baltijos šalims aktualūs saugumo, bendradarbiavimo gynybos srityje, ekonomikos plėtros, transatlantinių ryšių stiprinimo klausimai. Taip pat kalbėta apie pasirengimą NATO viršūnių susitikimui, aptartos sankcijos Rusijai ir parama Ukrainai, pasirengimas Baltijos valstybių ir JAV Viršūnių susitikimui Vašingtone balandžio 3 dieną. „Transatlantinių ryšių gili-

nimas ir plėtojimas tarp JAV ir Lietuvos šiandien itin aktualus. Siekiant ilgalaikio saugumo užtikrinimo, trys Baltijos valstybės turi vieningai dirbti su JAV gynybos, kovos su terorizmu, hibridinių ir kitokių grėsmių atgrasymo klausimais. Visgi, ne mažiau svarbu rasti naujų būdų ekonominiams ryšiams stiprinti, plėtoti abipuses investicijas, ieškoti būdų naujoms darbo vietoms kurti tiek Lietuvoje, tiek JAV”, – pabrėžė Lietuvos užsienio reikalų ministras.

L. Linkevičius padėkojo R. Tillersonui už ypač svarbų JAV vaidmenį mūsų regione ir paragino toliau stiprinti savo paramą Baltijos valstybėms ir visam regionui. Ministras pažymėjo, kad Lietuva, kaip ir visos Baltijos valstybės, gynybai skiria 2% BVP lėšų, aktyviai prisideda prie sąjungininkų pastangų kovoje su tarptautiniu terorizmu, kartu su JAV ir kitais sąjungininkais prisidedo prie

misijos Irake, rengiasi stiprinti savo misiją Afganistane.

Lietuvos užsienio reikalų ministras taip pat akcentavo, kad Rusijai tęsiant agresiją prieš Ukrainos žmones ir nevykdant Minsko susitarimų, būtina, kad demokratinės šalys vieningai išlaikytų sankcijas.

„Sankcijomis siekiame paskatinti Kremlių keisti savo agresyvią politiką. Kol tęsiama agresija, nevykdomi Minsko susitarimai, sankcijos turi būti tęsiamos. Džiaugiuosi, kad šiuo klausimu sutariame su JAV – mūsų strategine partnere. Svarbu, kad sankcijų klausimu ES ir JAV toliau glaudžiai koordinuotų savo veiksmus”, – sakė L. Linkevičius. Jis taip pat pabrėžė, kad Vakarai turi proaktyviai remti Ukrainą reformų kelyje: vienas tokių instrumentų - Europos planas Ukrainai.

Kęstutis Vaškevičius, LR URM

SPRENDIMUS DĖL BALTIJOS VALSTYBIŲ GYNYBOS REIKIA PRIIMTI GREIČIAU

Kovo 6 dieną Lietuvos užsienio reikalų ministras Linas Linkevičius Vašingtone atidarė Lietuvos ir JAV organizuojamą konferenciją, skirtą Baltijos regiono oro gynybos klausimams. Čia pristatyta buvusio NATO Europos pajėgų vado atsargos generolo Philipo Breedlove parengta studija „Efektyvios oro gynybos Šiaurės Europoje link”. Konferencijos metu aptartas vienas svarbiausių mūsų regiono pajėgumų klausimas – regioninės oro gynybos sistemos kūrimas.

„Oro gynyba yra vienas svarbiausių aspektų planuojant Baltijos valstybių gynybos sistemą. Iš esmės tai - iššūkis visai NATO, kuris gali būti įveiktas tik suvienijus JAV ir Europos

V. PUTINAS NIEKUOMET NEGRAŽINSIĄS KRYMO UKRAINAI

Rusijos prezidentas Vladimiras Putinas teigia jokiomis aplinkybėmis negrąžinsiąs Krymo Ukrainai. Tai jis pareiškė naujame dokumentiniame filme, pasirodžiusiame likus vos savaitei iki Rusijos prezidento rinkimų, kuriuose, beveik neabejojama, jis vėl švęs pergalę. „Ką, jūs išprotėjote?” – į žurnalisto klausimą, ar būtų kokios nors aplinkybės, kuriomis Rusijos vadas būtų pasirengęs atiduoti Krymą, atsakė jis.

valstybių jėgas. Siekiant sukurti efektyvią oro gynybą reikia neatidėliojant priimti sprendimus, kiek galima greičiau suplanuoti tiek nacionalines, tiek NATO investicijas”, - sakė ministras L. Linkevičius.

LR URM

„Tokių aplinkybių nėra ir niekada nebus“, – pridūrė jis 2,5 val. truncančioje dokumentinėje juostoje „Putinas“.

Filmas paskelbtas Kremliaus rupu vadinamo televizijos veikėjo Dmitrijaus Kiseliovo socialinių tinklų paskyrose artėjant kovo 18-ąją vyksiantiems šalies prezidento rinkimams.

2014 metais Rusija aneksavo Ukrainos Krymo pusiasalį ir ėmė remti prorusiškus separatistus šalies rytuose po to, kai Vakarų šalių palaikomas visuomenės judėjimas nuvertė Ukrainą valdžiusį Kremliaus remiamą režimą.

Po pusiasalio aneksijos Europos šalys ir JAV įvedė sankcijas Rusijai, o Maskvos ir Vakarų santykius ištiko rimčiausia krizė nuo Šaltojo karo laikų. **LRT**

LIETUVIŲ TAUTINĖS MINTIES LAIKRAŠTIS
THE LITHUANIAN NATIONAL NEWSPAPER

DIRVA

TEL. (216) 531-8150

FAX (216) 531-8428

E-mail: dirva@ix.netcom.com

P.O. BOX 19010 CLEVELAND, OHIO 44119-0010

19807 CHEROKEE AVENUE • CLEVELAND, OHIO • 44119

Leidžia Amerikos Lietuvių Spaudos ir Radijo Draugija „Viltis“, Inc.

Algirdas V. Matulionis, pirmininkas / president

Gediminas Markevičius, redaktorius / editor

2713 West 71st St, Chicago, IL 60629-2005

E-mail: dirva.redaktorius.chicago@gmail.com

DIRVA (USPS 157-580)

Postmaster: Send address changes to DIRVA

19807 Cherokee Ave. Cleveland, OH. 44119-0010

Periodicals postage paid at Cleveland, Ohio and additional mailing offices. Published bi-weekly by American Lithuanian Press & Radio Assn. VILTIS, INC. - Subscription per year - \$55.00, first class - \$78. Single copy - \$2.00. Air mail overseas - \$130.00.

Prenumerata metams - \$55.00, pusei metų - \$40.00, pirma klase - \$78. Oro paštu į užsienį metams - \$130.00. Atskiuro numerio kaina - \$2.00. Straipsniai, pasirašyti pavarde, inicialais ar slapyvardžiu, ne visada sutampa su redakcijos nuomone. Nespausdinti straipsniai gražinami tik autoriui prašant. Už skelbimų turinį redakcija neatsako. Nepasirašytų rašinių nespausdiname.

V. PUTINO METINIS PRANEŠIMAS IR DVIGUBA PILIETYBĖ

V.Putinas skaitė „kalbą tautai ir pasauliui“, dabar visi aptarinėja, ką jis pasakė, ir kam tai buvo skirta. Atrodytų, labai svarbus ir įtakingas asmuo kalbėjo, bet vis neapleidžia mintis, kad regėjome nusikaltėlį, kurio laukia nesulaukia Hagos tribunolas. „Iki šiol mūsų niekas neklausė, o dabar paklausykite!“ - pagrasino V. Putinas. Ir pademonstavo supergalingus ginklus, kurių galią, anot filmuko, lemta patirti JAV kailiui. Nesvarbu, kad specialistai aptiko, jog tas filmukas sukurtas prieš dešimtmetį, kad visos kalbos tėra pliurpalai, nes amerikiečių ginklų kūrėjams tai nėra jokia naujiena – svarbu pagrasinti, pagąsdinti. Žinoma, amerikiečiai neišsigando, tačiau atkreipė pasaulinės opinijos dėmesį, kad ji ką tik išgirdo rusų vado viešą prisipažinimą – Rusija jau kuris laikas nepaiso tarptautinės sutarties, draudžiančios branduolinio ginklo plėtojimą ir platinimą.

Visgi V.Putiną prisiminiau ne dėl jo paskutinio pranešimo „nacijai ir pasauliui“. Ar pamenate, ką neseniai jis pareiškė, kalbėdamas apie Lietuvos gyventojų skaičių? Paniekinamu tonu jis pasakė, kad „ten jų liko pusantro milijono“, nes kiti, atseit, išsibėgiojo... Na, suprantama, jam rūpėjo įteigti, kad Lietuvos nepriklausomybė yra visiškai nevykęs reikalas, kad žmonės bėga iš Lietuvos ir t. t. Pasiklausius jo, galima pagalvoti, kad V.Putinas nežinojo, kiek Lietuvoje iš tikrųjų yra gyventojų (paskutiniais duomenimis, mūsų yra arti 3 milijonų), kiek išvažiavo (apie pusę milijono), kiek gyveno anksčiau. Tačiau taip galvoti būtų klaidinga! Jis puikiai žino, tad kodėl meluoja? Štai čia reikėtų suklusti – ką slepia tokie V.Putino pareiškimai? Ir prisiminiau Lietuvos dvigubos pilietybės klausimą!

Lietuvai atgavus nepriklausomybę į Vakarus išvažiavo tūkstančiai Lietuvos piliečių. Didžiausia jų dalis pasklido po Europą, dalis išvyko į Jungtines Valstijas, kai kas atsidūrė net Pietų Afrikos Respublikoje... Turbūt niekam nekyla mintis, jog šie žmonės išvyko iš Tėvynės dėl to, kad jiems Lietuvoje buvo per gerai gyventi (žinoma, būta ir tokių, kuriems čia tik gulbės pieno tetrūko, tačiau tokių – absoliuti mažuma, ir išvyko jie greičiausiai ne dėl materialinių priežasčių). Ir šiandien emigracijos priežastimi visi nurodo mažus atlyginimus ir dideles kainas, biurokratų savivalę.

Lazda turi du galus – taip ir emigracija turi gerų ir blogų pasėkmių. Pasižiūrėkite, kaip buitį susitvarkė ne vienas tautietis, grįžęs „iš anglijų“ su pinigais: atsinaujino tėvų namus, o senelių sodybas atokiuose kaimuose pavertė vasarnamiais. Deja, daug kas negrįžo, ir jų vaikai gimsta ten, „anglijose ir amerikose“... Bet ar kas jų paklausė, kokios ilgesio gaidos veria krūtine? Žmogui juk būdinga ilgėtis namų, gimtinės. Kiek teko kalbėtis, tik nedaugelis išeivių sako niekada neplanuojantys grįžti į Lietuvą, į namus. Ir štai dabar bandoma iš jų atimti tą viltį – kada nors sugrįžti į Lietuvą. Atimti rafinuotai – nebepripažinti jų Lietuvos piliečiais, tiksliau – panaikinti jų turėtą Lietuvos pilietybę, jei jie priėmė kitos šalies pilietybę. Nesvarbu, kokios šalies, svarbu – atimti! Taip, sutinku, Lietuvos Konstitucijoje nenumatyta, kad žmogus gali turėti dvi pilietybes, tačiau prisiminkime, kodėl ir kada tokia nuostata atsirado? Ogi tada, kai bijojome, jog palikus tokią landą ja pasinaudos kolonizatoriai ar

AR PRAEITIES ŽINOJIMAS KENKIA DABARČIAI?

Gražiai piliečių atšvęsta Vasario 16-oji sulaukė kelių niurzglių paburbėjimo: oj, per daug istorijos, per daug praeities. Kai kas net aiškina, kad šiais laikais visiškai nebesvarbu, kas vyko ne tik prieš 100, bet ir prieš 20 metų. Labai keistos kalbos.

Pirmiausia, lietuviams dar reikėtų pasimokyti kad ir iš savo kaimynų lenkų. Ten istorija populiariesnė nei Lietuvoje. Tačiau svarbiausia yra tai, kad kvietimas nesidomėti istorija, nes tai, esą trukdo dabarčiai, yra vienas iš kvailesnių, kuriuos girdėjau paskutiniu metu. Istorijos žinojimas pirmiausiai reikalingas norint geriau orientuotis dabartyje. Dabarties niekaip nesuprasi, jei nežinosi istorijos. O jei nesuprasi dabarties, tuomet būsi lengvai

manipuliuojamas. Tai yra daugelio politikų svajonė – negalvojanti, nieko nesuprantanti žmonių masė, kuri tiki viskuo, ką jai pasakai. Beje, labai daug kalbama apie socialinę atskirtį, apie tai, kad katastrofiškai didėja atotrūkis tarp turtingųjų ir skurdžių. Tačiau mažai kas kalba apie didėjančią atotrūkį tarp išsilavinusių ir sugebančių protauti bei tų, kurie net nenori ką nors žinoti ar apie ką nors pamąstyti. Tikrai nesinorėtų, jog lietuviai patektų tarp pastarųjų.

Reikia džiaugtis, kad lietuviai suprato Vasario 16-osios prasmę. Džiugu, kad daug žmonių atsiliepė į kvietimą uždegti žvakutes ant savanorių kapų. Ši akcija išjudino visuomenę – ne tik Vilniuje Rusų kapinėse taip buvo atminti savanoriai, bet ir

visoje Lietuvoje. Prie jos prisidėjo ir šauliai, ir savanoriai, daugelio savivaldybių merai neliko abejingi, įvairios visuomeninės organizacijos.

Tikiu, kad ant kiekvieno savanorio kapo buvo uždegta bent viena žvakutė. Tai ne šiaip gražus gestas, – tai mūsų įsipareigojimas kurti savo ateitį. Eurokomisaras Vytenis Andriukaitis labai gražiai atsiliepė į šią akciją, pasiūlydamas ją išplėsti – prisiminti visus, ne tik tuos, kurie ginklu gynė Lietuvą. Visus, kurie savo nuosirdžiu darbu prisidėjo prie to, jog šiandien mes turime Lietuvą. V. Andriukaitis rašo: „jie – irgi visai tikri savanoriai, tuo neišpasakytai sudėtingu 1989–1991-ųjų metų laikotarpiu, nesinaudodami ginklais, bet tik dvasinės vienybės sutelkti, statė ir gynė demokratinę mūsų Respubliką. Tad ir jie nusipelno mūsų širdžių šilumos ir mūsų žvakelių liepsnelių mirgėjimo.“

Visiškai su tuo galima sutikti. Ir reikia tikėtis, kad ši akcija virs gražia tradicija. Juk tikrai kiekvieno giminėje yra žmogus, kuris vienaip ar kitaip prisidėjo prie Lietuvos kūrimo. Valstybė, Lietuva – tai nėra abstrakčios sąvokos. Tai mes, piliečiai. Ir jei suvoksime, kad Lietuva nėra duotybė, ją mums paliko mūsų protėviai, tuomet suprasime atsakomybę, kad Lietuvą turime palikti ir savo vaikams. Palikti dar didingesnę ir gražesnę nei ją šiandien turime. Jei šis tikėjimas suliepsnotų mūsų širdyse, tuomet tikrai Lietuva taptų net ne Baltijos, bet visos Vidurio Europos tigru, o garsas apie Vilnių sklistų plačiai plačiai, – taip, kaip svajojo Gediminas. Ar ne tokia mūsų, šiandien kuriančių dabartį, užduotis?

Virginijus Savukynas, LRT

RUSIJA VYKDO DESTABILIZAVIMO KAMPANIJĄ

Rusijos prezidentas sako, kad jam visai nerūpi, ar Rusijos piliečiai kišosi į JAV rinkimus, nes jie esą neatstovauja valstybinėms institucijoms.

Tuo metu NATO pajėgų Europoje vyriausiasis vadas perspėja, kad Rusijos vykdoma destabilizavimo kampanija plečiasi, bet ir jis pripažįsta, kad Amerikos žvalgybos agentūros daro nepakankamai, kad duotų tam atkirtį. „Rusija vykdo destabilizavimo kampaniją, siekdama pakeisti tarptautinę tvarką, suskaldyti NATO ir pakirsti Jungtinių Valstijų lyderystę pasaulyje. Nemanau, kad įvairių mūsų agentūrų bendradarbiavimas veiksmingas, nes su savo energija ir susitelkimu mes galime pasiekti daugiau“, – sakė NATO pajėgų Europoje vyriausiasis vadas gen. Curtis Scaparrotis. *LRT*

penktosios kolonos planuotojai. Laikai pasikeitė, bet nuostatos liko. Dar įdomiau tai, kad iki 2006 m. niekam nerūpėjo ta dviguba pilietybė, kol prieš artėjančius Seimo rinkimus (2008 m.) keletas socialdemokratų ir jų šalininkų susirūpino jiems nuolat nepalankiais išeivijos balsavimo rezultatais. Kaip eliminuoti iš rinkimų nuolat už dešiniuosius balsuojančius užsienio lietuvius? Ogi kreiptis į Konstitucinį Teismą (KT), ką nuolat ir daro mūsų politiniai bevaliai. Suprantama, KT pasižiūrėjo į įstatymo raidę ir nedviprasmiškai pasakė – dviguba pilietybė LR Konstitucijoje nenumatyta. *Dura lex, sed lex!*

O ką daryti mūsų tautiečiams, kurie apsigyvenę, pavyzdžiui, JAV dėl socialinių sumetimų priėmė Jungtinių Valstijų pilietybę, tačiau nenori atsakyti Lietuvos pilietybės visai ne dėl socialinių priežasčių? Na tiesiog jaučia dvasinį ryšį su gimtine? Atimti! – šaukia didžiausi „patriotai“, pridurdami, kad „jie jau patys atsakė išvažiudami“. Argumentas, kad ne iš gero gyvenimo anie išvažiavo, jiems negalioja. Kitaip sakant, iškritai už borto – tavo problemos. O paklausus, kodėl jie negalvoja apie tai, kad atimdami pilietybę iš išeivijos lietuvių, faktiškai mes prarasime didelę dalį tautos (sutinku, galima ir tiksliai suskaičiuoti, kiek lietuvių prarastų pilietybę galutinai), jie atsako – niekas jiems neliepė priimti kitos šalies pilietybę, o priimdami ją jie išdavė Lietuvą. Štai čia susiduriame su absurdišku paradoksu – žmonės, priėmę JAV pilietybę, laikomi Lietuvos išdavikais, o veikėjai, besilaikantys nuostatos, labai palankios Kremlui – ne išdavikai, bet patriotai!

Seniai sakiau ir sakysiu – jei Kremlius, sukūręs mūsų pavergimo strategiją bei apgalvojęs būdus jai įvykdyti, ir surado jėgą, kuri atliks penktosios kolonos vaidmenį, tai ta jėga bus mūsų uolieji „patriotai“, šūkaujantys „Lietuva lietuviams!“ ir kertantys mūsų išeivių viltis kada nors sugrįžti į Tėvynę Lietuvos piliečiais. Jie tą jau padarė atverdami vartus Astravo AE statyboms, kai pasisakė prieš Visagino AE statybą ir referendume dėl draudimo įsigyti žemę užsieniečiui (pvz. lietuviui, gavusiam JAV pilietybę po LR KT išaiškinimo), o tada tūkstančiais hektarų galima pusvelčiui supirkinėti (tiksliau prichvatizuoti, pvz., R.Karbauskiiui).

Kai pagalvoji, neapleidžia jausmas, kad tariamu patriotizmu („išeiviai ne patriotai, nes išvažiavo, o mes – neišvažiavom, todėl mes patriotai“) prisidenginėja pavyduoliai ir šiaip žmogeliai, neturintys žalio supratimo apie Lietuvos išeivijos nuopelnus paskelbiant Lietuvos valstybingumą ir vėliau atkuriant jos nepriklausomybę. Galima prieštarauti – juk niekas neatims pilietybės iš tų, kurie išvyko iš Lietuvos iki 1990-ųjų kovo 11 d., bet tuomet už ką keršijama tiems „po Kovo 11-osios“, kurie prisidėjo prie jos atsiradimo ir saugojimo? Ar jie mažiau myli Lietuvą, ar jie nepuls padėti Tėvynei jai sunkią valandą? Prisiminkime tautiečius, turėjusius JAV (ar kitos Vakarų šalies) pilietybę ir pasiaukojusius Lietuvai. Jei kas nežinote, Adolfas Ramanauskas-Vanagas buvo vienas iš jų.

Todėl pripažinkime – nėra ir negali būti didesnio tautos suskaldymo ir faktinio naikinimo, kaip pilietybės atėmimas iš mūsų išeivijos. Tik nereikia tikėtis, kad Kremliaus šeimininkas paspaus ranką ir padėkos tiems, kas padėjo jam įvykdyti planą „pusantro milijono“ – naudingiems idiotams niekas nedėkoja.

Kęstutis Šilkūnas

LIETUVOS GARBĖS KONSULŲ, AKREDITUOTŲ JAV IR MEKSIKAI, PASITARIMAS

Kovo 6-7 d. LR ambasadoje Vašingtone įvyko kasmetinis Lietuvos Garbės konsulų, akredituotų JAV ir Meksikai, susitikimas. Konsulus pasveikino ir apie Lietuvos- JAV santykių raidą diskutavo užsienio reikalų ministras L. Linkevičius.

„Kiekvieno jūsų pastangos ir iniciatyvos pastebimos ir vertinamos, pradedant informacijos siuntimu, kontaktų užmezgimu, pagalba rengiant vizitus ir pristatant Lietuvą, ypatingai šiais, Lietuvos šimtmečio metais, kuomet kartu Lietuvoje ir JAV minime Vasario 16-ąją.“ – pažymėjo ministras.

Susitikimo dalyviai susipažino su Garbės konsulų veiklos geriausios praktikos pavyzdžiais, dalinosi viešosios diplomatinės ir organizacinės patirtimi, diskutavo apie veiklos optimizavimą.

Kęstutis Vaškelevičius, LR URM

Po pasitarimo.

LR URM nuotr.

V. LANDSBERGIS: TEISININKAI TURI GRĮŽTI PRIE PARTIZANŲ NAIKINIMO BYLŲ

Teisininkai turi grįžti prie partizanų naikinimo bylų, kad daugiau dėl sofistinių išvedžiojimų netriumfuotų „nuteistieji už Lietuvos žmonių komunistinį genocidą“, sako pirmasis atkūrus nepriklausomybę Lietuvos vadovas Vytautas Landsbergis.

Per iškilmingą Nepriklausomybės atkūrimo minėjimą Seime kovo 11-ąją, sekmadienį transliuotas V. Landsbergio, šiuo metu esančio ligoninėje, vaizdo įrašas.

Savo kalboje jis priminė Strasbūro teismo sprendimą, kad Lietuva partizanų naikinimą nepagrįstai pripažino genocidu.

Europos Žmogaus Teisių Teismas 2015 metais buvusį saugumietį Vytautą Vasiliauską paskelbė Lietuvos teismų nepagrįstai nuteistu dėl genocido prieš partizanus.

„Sofistinės kazuistikos pinklese Lietuva patyrė neleistiną politinį pralaimėjimą, EŽTT dauguminiu balsavimu nutarė, kad stribas Vasiliauskas nekalta dėl genocido, nes Lietuvos pasipriešinimas nebuvo visuotinis tautos pasipriešinimas“, – sakė V. Landsbergis.

„V. Vasiliauskas laimėjo prieš sutrikusią Lietuvą. Manau, Lietuvos teisininkai-konstitucininkai, ne doktrinų gamintojai ir garbintojai, turi grįžti prie šio klausimo. Galvokit, jaunieji, Europos Žmogaus Teisių Teismas dar ne viešpats Dievas. Padirbėkite, Lietuvos teisės istorikai, padirbėkite, pažeistų pamatų taisytojai“, – sakė buvęs Aukščiausiosios Tarybos-Atkuriamojo Seimo

pirmininkas.

„Blogiausia, kad teismų praktikoje susijaukė nusikaltimai žmoniškumui ir genocidas, kaltintieji ir kartais net nuteistieji už Lietuvos žmonių komunistinį genocidą, „Lietuva bus be lietuvių“, skelbtas toks tikslas, rado kelių ginčyti, skelbti savo nekaltumą, sofistinių išvedžiojimų metodais: „Taip, žudžiau, bet tai ne genocidas“, – kalbėjo V. Landsbergis.

Po Strasbūro teismo sprendimo dėl genocido sąvokos taikymo nagrinėjant su okupacija kovojusių partizanų naikinimu susijusias bylas Lietuvos Aukščiausiasis Teismas 2016 metais panaikino apkaltinamąjį nuosprendį V. Vasiliauskui.

Teismas atkreipė dėmesį, kad kaltinimas V. Vasiliauskui nebuvo tinkamai suformuluotas: vyras kaltintas ir kitų teismų pripažintas kaltu dėl genocido, vykdyto siekiant sunaikinti tam tikrai socialinei ar politinei grupei priklausiusius žmones – partizanus, kovojusius su sovietų režimu.

Ir Europos Žmogaus Teisių Teismas, ir Lietuvos Konstitucinis Teismas yra pripažinę, kad pagal tarptautinės teisės normas genocidu laikomi tik veiksmai, kuriais siekiama visiškai ar iš dalies sunaikinti kokią nors nacionalinę, etninę, rasinę ar religinę grupę. Apie socialines ir politines grupes nekalbama.

Kai kurie ekspertai teigia, kad genocidu be išlygų turėtų būti laikomi tik nacių žudymai, o komunistinio režimo nusikaltimams ši sąvoka ne-

tinka. Oponentai teigia, kad okupacinės sovietų valdžios vykdyti Lietuvos gyventojų trėmimai į Sibirą, partizanų ir jų rėmėjų naikinimas prilygsta genocidui.

Per Antrąjį pasaulinį karą nacistinės Vokietijos okupacijos metais naciai ir vietos kolaborantai išžudė apie 90 proc. iš maždaug 208 tūkst. Lietuvos žydų. Sovietinės okupacijos metais į lagerius ir tremtį išvežta 275 tūkst. Lietuvos gyventojų, žuvo per 20 tūkst. partizanų ir jų rėmėjų.

LRT

PARTIZANŲ VADO DUKRA: PRIEŠIŠKOS JĖGOS BANDO PURVINTI LIETUVOS LAISVĖS KOVŲ ISTORIJĄ

Turime būti pasirengę naujiems bandymams apjuodinti Lietuvos laisvės kovų istoriją, minint Kovo 11-ąją ir partizanų vado Adolfo Ramanausko-Vanago šimtąsias gimimo metines, sako jo dukra Auksutė Ramanauskaitė-Skokauskienė.

Savo kalboje prisiminusi okupacijos istoriją, numalšintą partizanų kovą, taip pat iškovotą nepriklausomybę ir dabartinius Lietuvos pasiekimus, narystę ES ir NATO, A. Ramanauskaitė-Skokauskaitė priminė, kad „kova už laisvę

nesibaigė”.

„Priešiškos jėgos tiek Lietuvoje, tiek už jos ribų bando purvinti Lietuvos laisvės kovų istoriją. Tie žmonės naudoja tą pačią KGB technologiją – apjuodinti laisvės kovotojus partizanus, sugriauti jų moralinę autoritetą ir pasėti nesantaiką tarp tautų“, – kalbėjo buvusi parlamentarė.

„Partizanai, kurie slapstydavosi metų metais, sugebėdavo nepasiduoti provokacijoms. Mes taip pat turime sugebėti nepasiduoti šių laikų provokacijoms, kurių yra ir neabejoju dar bus“, – pažymėjo partizanų vado dukra.

Ji sakė besišavinti nauja karta, gimusia jau laisvoje Lietuvoje, kuri domisi partizanų istorija, skaito jų atsiminimus, keliauja partizanų takais ir „kuri supranta, kad už jų šiandieninę laisvę partizanai sumokėjo savo gyvybėmis”.

„Mylėkime savo artimus, branginkime mūsų valstybės laisvę ir nebijokime kovoti su Lietuvos priešais“, – prisiminusi savo tėvų partizanų gyvenimo istoriją savo kalbą baigė jų dukra A. Ramanauskaitė-Skokauskienė.

Seimas 2018-uosius yra paskelbęs A. Ramanausko-Vanago metais, šiemet minimos jo šimtąsios gimimo metinės.

Partizaninis karas Lietuvoje prasidėjo 1944 metais, kai šalį antrą kartą okupavo Sovietų Sąjunga. A. Ramanauskas-Vanagas vadovavo Dzūkijos partizanams, 1949 metais su kitais partizanų vadais jis pasirašė Lietuvos laisvės kovos sąjūdžio deklaraciją.

LRT

Lietuvos valstybės atkūrimo 100-mečio gimtadienį kauniečiai šventė prie istorinės Prezidentūros.

Giedrius Kazlauskas nuotr.

NEUŽMIRŠTAMOS AKIMIRKOS IŠ KLIVLANDO: „ŠVĘSKIME VASARIO 16-ĄJĄ KARTU!”

Šokėjai.

Dainos Čyviënės nuotr.

Miesto centro puošmena. Mūsų Trispalvė ant dangoraižio.

A. Susinsko nuotr.

Klivlando choras „Exultatė”, vad. Rita Čyvaitė-Kliorienė.

A. Susinsko nuotr.

Viena šeima, viena tauta.

A. Susinsko nuotr.

L. LINKEVIČIUS APDOVANOJO „LIETUVOS DIPLOMATIJOS ŽVAIGŽDE” JAV LIETUVIŲ BENDRUOMENĘ

Lietuvos užsienio reikalų ministras Linas Linkevičius ir JAV lietuvių bendruomenės pirmininkė Sigitas Šimkuviene-Rosen.

LR URM

Kovo 7 dieną Lietuvos užsienio reikalų ministras Linas Linkevičius ministerijos garbės ženklu – „Lietuvos diplomatijos žvaigždė” už lietuvių puoselėjimą ir lietuvių kultūros sklaidą apdovanojo JAV lietuvių bendruomenę. Apdovanojimą ministras įteikė bendruomenės pirmininkei Sigitai Šimkuvienei-Rosen Vašingtone surengto iškilmingo Lietuvos valstybės šimtmečiui skirto priėmimo metu.

„Šiandien švenčiame Lietuvos laisvę ir Lietuvos–Amerikos partnerystę dideliame draugų būryje. Norėtusi

padėkoti kiekvienam asmeniškai, tačiau ypatingą padėką reiškiu JAV lietuvių bendruomenei, kuri visuomet dirbo ir visuomet kovojo už Lietuvos laisvę, už mūsų tradicijų ir kultūros išlaikymą. Reiškiu padėką iš visos širdies,” – sakė L. Linkevičius.

Ministras taip pat pažymėjo, kad Lietuvos ir JAV strateginė partnerystė yra labai svarbi toliau stiprinant Lietuvos nepriklausomybę ir transatlantinius ryšius.

Lietuvą su atkurtos Nepriklausomybės šimtmečiu sveikino senatorius Richard

Durbin, kongresmenas John Shimkus, JAV Valstybės sekretoriaus pavaduotojas Europos ir Eurazijos reikalams Wess Mitchell.

Kovo 7 dieną ministras L. Linkevičius taip pat dalyvavo Lietuvos ambasadoje Vašingtone surengtame kasmetiniame Lietuvos Garbės konsulų, akredituotų JAV ir Meksikai, susitikime bei pasisakė nevyriausybinių JAV organizacijų diskusijoje apie paramą Rusijos pilietinei visuomenei.

Kęstutis Vaškelevičius, LR URM

BALTIJOS ŠALIŲ PREMJErai ATIDARė PARODĄ „BUS UŽDRAUSTA: BALTIJOS ŠALIŲ KNYGOS 1918–1940”

Kovo 9 d. Lietuvos nacionalinėje Martyno Mažvydo bibliotekoje vyko Baltijos Ministrų Tarybos Ministrų Pirmininkų Tarybos susitikimas, taip pat Baltijos šalių ir Lenkijos premjerų susitikimas. Susitikimo metu atidaryta tarptautinė paroda „Bus uždrausta: Baltijos šalių knygos 1918–1940”, teigiama M. Mažvydo bibliotekos pranešime spaudai.

Lietuvos ministras pirmininkas Saulius Skvernelis, Latvijos vyriausybės vadovas Maris Kučinskis ir Estijos premjeras Juri Ratas buvo pakviesti oficialiai atidaryti tarptautinę knygų parodą, kurioje apžvelgiama Latvijos, Estijos ir Lietuvos knygų leidybos veikla XX a. tarp dviejų pasaulinių karų.

Nacionalinės bibliotekos generalinis direktorius prof. dr. Renaldas Gudauskas parodos atidaryme pabrėžė, kad unikaloje ekspozicijoje pristatomi jaunų nepriklausomų Baltijos valstybių tarpukario kultūros ir spaudos politika,

leidybą, pasaulinius kokybės standartus atitinkantys to meto spaudos dizaino pavyzdžiai. Pasak prof. dr. R. Gudausko, suklestėjusi knygų leidyba labai greitai buvo brutaliai svetimos valstybės sustabdyta ir uždrausta.

„Linkiu, kad tai, kas slypi po žodžiais BUS UŽDRAUSTA, – niekada nepasikartotų. Ir kad tie žodžiai virstų žodžiu ATVIRA”, – teigė renginio šeimininkas.

Pakviestas tarti sveikinimo žodį premjeras Saulius Skvernelis nurodė, kad tauta stipri tiek, kiek ji puoselėja kalbą, literatūrą, raštiją.

„Kol bus gyva kalba, kol bus leidžiamos knygos gimtąja kalba, tol bus gyvos tautos ir stiprios valstybės. Dėkoju visiems, kad turime galimybę pasižiūrėti, kas mus stiprina tarpukariu. Didžiukimės ir švėskime Lietuvos, Latvijos ir Estijos valstybių atkūrimo šimtmetį”, – ragino Lietuvos premjeras.

Estijos ministras pirmininkas J. Ratas, sveikindamas

susirinkusius, sakėsi esąs pagerbtas, kad gali dalyvauti šiame renginyje. Paroda, jo žodžiais, – tai visų trijų Baltijos valstybių rašytinė istorija. Nors trys Baltijos sesės daug kuo skiriasi, bet, J. Rato nuomone, visas tris tautas vienija svarbus dalykas – meilė.

„Ta meilė ir padėjo mums šiemet švęsti atkūrimo šimtmečius. Su jubiliejumi, Lietuva, su šimtmečiu, Latvija, su gimtadieniu, Estija!” – sveikino

susirinkusius Estijos premjeras.

Pasak Latvijos vyriausybės vadovo M. Kučinskio, knygos ir skaitymas užima ypatingą vietą mūsų širdyse, jos sudaro genetinę mūsų kodo dalį.

„Mano kartos žmonės šias knygas galėjo skaityti tik slapta. Jos leido pri-

VAŠINGTONE APTARTAS LIETUVOS BENDRADARBIAVIMAS SU JAV IR PASAULIO ŽYDŲ ORGANIZACIJOMIS

Jungtinėse Amerikos Valstijose viešintis Lietuvos užsienio reikalų ministras Linas Linkevičius kovo 8 d. Vašingtone susitiko su svarbiausių pasaulio ir JAV žydų organizacijų vadovais ir atstovais. Lietuvos ambasadoje Vašingtone tradicija tapusio ministro susitikimo metu aptarti svarbūs tarptautiniai ir dvišaliai bendradarbiavimo klausimai: kova prieš antisemitizmą ir kitas neapykantos formas, Irano politika, Artimųjų Rytų taikos procesas, Lietuvos žydų paveldo išsaugojimo aktualijos.

Ministras pasidžiaugė glaudžiais ryšiais ir konstruktyviu bendradarbiavimu su Lietuvos, JAV ir pasaulio žydų bendruomenėmis. Susitikime dalyvavę Amerikos Izraelio Viešųjų ryšių komiteto (AIPAC), Amerikos žydų komiteto (AJC), Nacionalinės koalicijos remiančios Eurazijos žydus (NCSEJ), B’nai B’rith, Pasaulio žydų restitucijos organizacijos (WJRO), Amerikos

paveldo išsaugojimo užsienyje komisijos (*U.S. Commission for the Preservation of America’s Heritage Abroad*) bei JAV Holokausto memorialinio muziejaus (USHMM) atstovai pasveikino Lietuvą valstybingumo šimtmečio proga, padėkojo už Lietuvos žingsnius atstatant istorinį teisingumą ir kovojant su antisemitizmu.

Kovo 8 d. ministro susitikime su „Naujojo Amerikos saugumo centro” (*Center for a New American Security*) vadove Victoria Nuland aptarti iššūkiai tarptautiniam saugumui, įskaitant ir tebesitęsiančią Rusijos agresiją Ukrainoje, artėjantis NATO Viršūnių susitikimas, tvirtų Transatlantinių ryšių ir JAV dėmesio Baltijos regionui svarba.

Lietuvos ministras taip pat davė interviu *The Wall Street Journal* ir *Foreign Policy* žurnalui, bei „Naujojo Amerikos saugumo centro” podcast’ui Brussels Sprouts.

LR URM

TAUTINIS KOSTIUMAS IŠGYVENA ATGIMIMĄ

Tautinio kostiumo kūrėjai sako, kad šitiek norinčių pasipuošti tautiniais rūbais Lietuvoje dar niekada nėra buvę. Tie, kas tautinį kostiumą jau įsigiję, teigia, kad progų dėvėti jį – daugiau nei įprasta manyti, o taip vilkint, apima didžiulis pasididžiavimas savimi ir savo šalimi.

Šio rūbo bumai prasidėjo 2017-uosius paskelbus Tautinio kostiumo metais. O dabar, minint Valstybės atkūrimo šimtmetį, taip puošti nori ne vien politikai ar diplomatinio korpuso darbuotojai, bet paprasti žmonės – vestuvėms, išleistuvėms, jubiliejams, miestų, bendruomenių, valstybinėms šventėms. **LRT**

siminti, kad kadaise buvome nepriklausomos valstybės piliečiai. Dabar Baltijos šalims, švenčiančioms savo šimtmečius, būtų pats metas pamąstyti, kokios turėtų būti mūsų valstybės, ir svarbiausia suvokti, kad viskas yra mūsų rankose”, – reziumavo M. Kučinskis.

Po atidarymo svečiai buvo pakviesti apžiūrėti parodą „Bus uždrausta: Baltijos šalių knygų leidyba ir dizainas 1918–1940”, kuri skiriama kiekvienos iš šių trijų Baltijos valstybių nepriklausomybės

atkūrimo šimtmečiui paminėti. Parodoje atskleidžiama, kad palyginti trumpas nepriklausomybės laikotarpis sudarė puikias sąlygas knygų leidybos raidai.

Vakare, 18 valandą, vyko išsamus šios parodos pristatymas plačiajai visuomenei ir susitikimas su parodos kūrėjais.

Lietuvos nacionalinėje bibliotekoje paroda veiks iki gegužės 14 dienos. Vėliau, 2018–2019 metais, bus eksponuojama Taline ir Rygoje.

LRV

Martyno Mažvydo bibliotekoje Baltijos Ministrų Tarybos Ministrų Pirmininkų Tarybos, taip pat Baltijos šalių ir Lenkijos premjerų susitikimo metu atidaryta tarptautinė paroda „Bus uždrausta: Baltijos šalių knygos 1918–1940”.

Martyno Mažvydo bibliotekos nuotr.

AUSTRALIJA

LIETUVOS VALSTYBĖS ATKŪRIMO
ŠIMTMEČIO MINĖJIMAS

Vasario 18 dieną Lietuvos užsienio reikalų viceministras Darius Skusevičius, tęsdamas vizitą Australijoje, kartu su delegacija dalyvavo šventiniuose Vasario 16-osios renginiuose Melburne.

Lietuvos valstybės atkūrimo šimtmečio minėjimas prasidėjo šv. Mišiomis Švenčiausios Mergelės Marijos bažnyčioje. Į Lietuvos nepriklausomybės iškilmes gausiai Melburno lietuvių namuose susirinkusią bendruomenę sveikino Melburno apylinkės Valdybos pirmininkė Monika Mack, Lietuvos garbės konsulė Danutė Levickis, kiti bendruomenės vadovai. Viceministras Darius Skusevičius perdavė Australijos lietuviams ministro L. Linkevičiaus sveikinimo laišką, dėkojo už aktyvią veiklą siekiant Lietuvos išlaisvinimo bei paramą kuriant jau nepriklausomybę iškovojusią valstybę, kvietė išlikti aktyviais modernios Lietuvos kūrėjais.

Renginio metu susirinkusiems koncertavo Australijos lietuvių muzikinė grupė „Pamesta klumpė”,

Melburno tautinių šokių grupė „Gintaras”, Baltijos mokykla, grupė „Vėjelis” ir vokalinis duetas „Tembras”.

Po šventinio renginio surengtoje diskusijoje prista-

tyta „Globalios Lietuvos” programa: diskutuota apie lietuvių išsaugojimo užsienyje ir aktyvaus įsitraukimo į Lietuvos gyvenimą svarbą, aptarti dvigubos pilietybės ir grįžimo gyventi į Lietuvą klausimai.

Melburno lietuvių bendruomenė yra viena gausiau-

sių ir aktyviausių lietuvių bendruomenių Australijoje. Melburne veikia lietuvių sporto klubas (ALJS), lietuvių skautų klubas (Džiugo tuntas), lietuvių tautinių šokių kolektyvas „Gintaras”.

Viceministras D. Skusevičius su darbo vizitu Naujoje Zelandijoje ir Australijoje

lankėsi vasario 11-20 dienomis. Be susitikimų su šių šalių pareigūnais Lietuvos užsienio reikalų viceministras taip pat susitiko su vietos lietuvių bendruomenėmis, dalyvavo Lietuvos valstybės atkūrimo 100-mečio pažymėjimo renginiuose.

LR URM

Lietuvos valstybės atkūrimo šimtmečio minėjimas prasidėjo šv. Mišiomis Švenčiausios Mergelės Marijos bažnyčioje. LR URM nuotr.

ŠVENTĖS PATENKINTAS
SAULĖLYDIS

Solistė Nida Grigalavičiūtė sužavėjo savo repertuaru. A.V.Matulionio nuotr.

Š. m. vasario 24 d., 7 val. v. Klivlando Šv. Kazimiero parapijos salėje įvyko 1918 metais vasario 16-ąją pasirašyto Lietuvos nepriklausomybės akto šimtmečio minėjimas ir koncertas, kurį surengė Klivlando lietuvių bendruomenės valdyba. (Šimtmečio minėjimas prasidėjo mūsų mieste kur kas anksčiau - vasario 10 d. įvyko įvairių proginių renginių.) Šio straipsnio autoriaus paskaičiavimu, į šio vakaro iškilmes atvyko arti 200, scena buvo skoningai papuošta, joje buvo iškabinta mūsų trispalvė su auksiniu vainiku ir jo viduryje išrašytu

skaičiumi „100”, scenos kairėje pusėje išstatytos Lietuvos ir JAV vėliavos, o dešinėje - Vytis.

Šventinis vakaras prasidėjo Klivlando LB pirmininko Algio Gudėno trumpu sveikinimu lietuvių ir anglų kalbomis ir kvietimu koncerto solistę Nida Grigalavičiūtę sugiedoti JAV himną. Solistė jį atliko nepriekaištingai, tai galėtų būti puikus pavyzdys visiems solistams, kurie gieda JAV himną. Lietuvos himną sugiedojo koncerto solistas Liudas Mikalauskas. Klebonas kunigas Joseph Bacevice sukalbėjo invokaciją ir užbaigė kalbą

priminimu, kad mes privalome būti dėkingi už nepriklausomybės dovaną.

Lietuvos Respublikos garbės konsulė Ingrida Bublys pasveikino visus dalyvius, paskui dr. Viktoras Stankus išvardino kitų asmenų siunčiamus sveikinimus. Pagal tradiciją Klivlando lituanistinės mokyklos vedėjai buvo įteikta Lietuvių Fondo parama.

Šio rajono Klivlando tarybos atstovas Michael D. Polensek pakviestas prie mikrofono savo kalboje priminė, kad mes turime didžiuotis savo nusistatymu dėl mūsų nepriklausomybės, kurios niekada nebuvo atsisakyta.

Romas Zorska perskaitė mokytojo Benedikto Stempužio

atsiminimų apie 1918-1919 metus ištrauką. Šie atsiminimai buvo išspausdinti „Dirvoje” prieš daugelį metų, o šiomis dienomis publikuoti laikraštyje „Draugas”.

Pasibaigus minėjimui, prasidėjo koncertas, kuris faktiškai buvo kabaretinio stiliaus imitacija. Jo atlikėjai - sopranas Nida Grigalavičiūtė, bosas Liudas Mikalauskas ir piano akompanuotojas Vytautas Lukošius. Nida Grigalavičiūtė buvo labai įspūdinga ir solo dainavimais, ir dainuodama kartu su bosu Liudu Mikalausku. Pianistas Vytautas Lukošius šildė žiūrovus savo išdykavimais, o bosas Liudas Mikalauskas, kuris daugumą savo repertuaro

dainų atliko vaikščiodamas tarp žiūrovų stalų, viliojo žiūrovus kai kurias dainas dainuoti kartu ir linksmino juos dainomis iš praeities laikų. Sopranas Nida Grigalavičiūtė sudainavo „Lietuva”, po to bosas Liudas Mikalauskas užbaigė savo repertuarą.

Šis kabaretinio stiliaus pobūvis buvo atsigaivinimas, prisiminimas ir taip pat neįprastas įvykis. Nepaisant to, atsiliepimai apie šį pobūvį buvo skirtingi. Šio kabaretinio stiliaus koncerto trukmė - valanda.

Algirdas V.Matulionis

Primename, straipsnio autorių nuomonė nevisada sutampa su redakcijos.

Vakaro atlikėjai (iš kairės): akompanuotojas Vytautas Lukošius, solistas Liudas Mikalauskas ir solistė Nida Grigalavičiūtė. A.V.Matulionio nuotr.

VAIKAI – ISTORIJS LIUDININKAI

Kunigas Julius Sasnauskas kalbina senutę Mariną.

Gyvenimas kartais būna nepaprastai dėkingas ir suveda su žmonėmis, su kuriais susitikimo nepamirši visą likusį gyvenimą. Ir tai visiškai nesusiję su materialiais dalykais, su buities gerove. Nieko panašaus! Gal net atvirkščiai – tai sukrečia iki sielos gelmių, priverčia nusivilti žmonija dėl jos abejingumo ir žiaurumo. Ir vis dėlto po sukrėtimo ateina nušvitimas, nes niekas taip žmogaus nesutaurina, kaip jo kančia, o kankinių pavyzdys suteikia jėgų ir vilties priešintis blogiui ir jo skleidėjams. Man teko tokių žmonių sutikti ne vieną.

Prieš aštuonetą metų Rumšiškių senelių namuose teko sutikti senutę, kurios likimo istorija atrodo neįtikėtina. Senutė Marina buvo ukrainietė, kažkada likimo atsviesta į Lietuvą – ji čia ištekėjo, gyveno, bet taip

susiklostė, kad senatvėje liko vienui viena ir dienas baiginėjo senelių namuose. Tiesa, tuo ji nesiskundė, nes senelių namuose buvo šilta, jauku ir sotu. (Ko gi žmogui daugiau reikia senatvėje...?) O jos neįtikėtina istorija pribloškė vien faktų – Marina buvo žmogus, ketvirtajame dešimtyje patyręs holodomorą! Tai atrodo neįtikėtina, tačiau senolė pasakojo, kad jai stebuklingai pasisekė – ji buvo viena iš penkiasdešimties vaikų, kuriuos kažkas išvežė iš badaujančio rajono. Tačiau ji puikiai pamena, kaip nuo bado merdėjo žmogus: jis gali dienų dienas pragulėti, per dieną vieną – kitą kartą sujudėdamas ir tuo primindamas, kad jo dar neapleido gyvastis. Tiesa, tai netrukė lavonų surinkėjams griebti jį už galūnių ir verstį į vežimą; „*Vsio ravno zdochnet!*” („vis tiek nudvės”, - rusų klb.,

red.). Nesijaučiau turintis teisę krapštyti šią siaubingą atminties žaizdą, todėl pasiūtaikius progai papasakojau apie šią senolę kunigui Juliui Sasnauskui – jis aplankė senolę, išklausė jos istoriją, kurią pasakui transliavo „Marijos radijas”. Šiuo metu senolė Marina jau ilsisi pas Dievą, tačiau jos – Holodomoro vaiko – gyvenimo liudijimai buvo užrašyti, ir kada nors, kai išmuš Teisingumo valanda, bus pateikti kaip komunizmo nusikaltimų liudijimai.

Apie Ireną Špakauskienę, mūsų Saulutę,

mūsų Ledjūrio vaiką, žinome dauguma. Jos istorijos, pasakojamos Lietuvos liaudies buities muziejuje (Rumšiškėse) rymančios žemėnukės-jurtos lankytojams, tapo rašytojos Rūtos Šepetys įkvėpimo šaltiniu ir knygos „Tarp pilkų debesų” prototipu. Nežinau kodėl, bet kiekvienas susitikimas su mieląja Irute nu-teikia šviesiai ir viltingai. Net tas siaubingas išgyvenimų paveikslas atrodo kaip Kristaus kančių kelias, mus vedantis į išganymą...

Na, o pernai teko susipažinti su žmogumi, kuris tam tikra prasme buvo mano kraštiečio, nes užaugo Rumšiškių krašte. Tiesa, jis gimė Karaliaučiuje (istorijos va-gys ir falsifikuotojai tą miestą pavadino Kaliningradu), jame

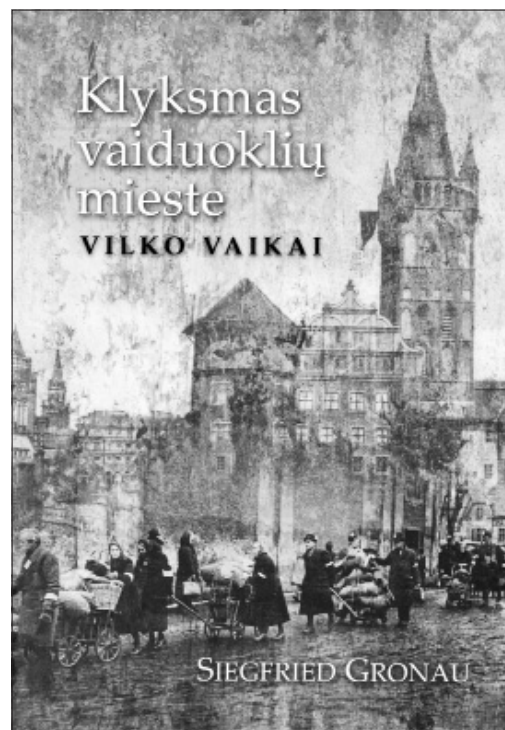

Siegfried Gronau, knygos „Klyksmas vaiduoklių mieste” autorius.

pasmerkė rusai, užėmę ir sunaikinę Rytprūsius. Tiksliau, tai yra autobiografinė knyga, kurią skaitant stingsta širdis. Ką bebūtų išdarinėję naciai – komunistai juos pralenkė. Kažin, ar daug istorikų žino, kad užėmę Kioningsbergą sovietai sąmoningai neleido iš jo pabėgti likusiems gyviems civiliams gyventojams ir pasmerkė juos išmirimui nuo bado ir šalčio? Jei nežino, tai štai jums Siegfriedo Gronau liudijimas! Knyga pasirodė pernai, buvo pristatyta visuomenei. Bet ir šiomet įvyko keletas susitikimų su šiuo žvaliu senuku (tiesą sakant, nesiverčia liežuvis jį vadinti senuku), vis randančiu jėgų aplankyti Lietuvą, apeiti Rumšiškių apylinkes, kur ieškota duonos, glaustasi prie gerų žmonių ir kentėta nuo blogųjų, kur užaugta, sunkiai dirbta už duoną ir nakvynę, kentėta pažeminimus ir sutikta draugų bei gyvenimo draugė...

Viešpatie, kaip svarbu, kad šių žmonių liudijimai sudytų nepajudinamo žmogiškumo daigais jaunosios kartos širdyse, kad Dievo Teismo aki-vaizdoje būtų parodyta – štai komunizmo tikrasis veidas! Aš suprantu, kad žmonėms sunku ir labai nemalonu prisiminti pažeminimą, iškentėtą siaubą ir skriaudą, bet kartu kokia laimė, kad jų atmintis išliko šviesi ir virto jei ne knygomis, tai pasakojimais, kuriuos kažkas užrašė. Atminties nesufalsifikuosi!

Gintaras Markevičius

praleido dalį savo vaikystės, kuri pasibaigė atėjus Antrajam pasauliniam karui. Siegfried Gronau – Vilko vaikas. Komunizmo nusikaltimų kankinys, praėjęs neįtikėtinus išbandymus ir, matyt, toks buvo Dievo planas, parašęs knygą „Klyksmas vaiduoklių mieste”. Tai knyga apie Vilko vaikus – vokiečius, ieškojusius Lietuvoje išsigelbėjimo nuo bado mirties, kuriai juos

Irena Saulutė Špakauskienė (pirma iš dešinės) su mokiniais prie tremtinių jurtos Lietuvos liaudies buities muziejuje Rumšiškėse.

Visos nuotraukos straipsnio autoriaus.

LIETUVIŲ RADIO PROGRAMA girdima antradieniais 9:00-10:00 val. vak. iš WPAT stoties 930 AM banga.

Interneto svetainė: WWW.WPAT930AM.COM

Dėl pranešimų ir skelbimų kreiptis į dr. Giedrę Kumpiką, 82-32 Bell Blvd., Hollis Hills, NY 11427. Tel. (718) 776-1687. Fax: (718) 479-8923. E-mail: amberwings@mac.com

PRENUMERUOKITE DIRVĄ

**METAMS - \$55,
PUSEI METŲ - \$40,
PIRMA KLASĖ - \$78,
ORO PAŠTU Į UŽSIENĮ
METAMS - \$130.00**

LIETUVIŲ MENININKAI – EUROPOS KOMISIJOS ATSTOVYBĖS GALERIJOJE LONDONE

Vasario 6 dieną „12 Star Gallery“ Londone buvo pristatyta Mildos Batakytės kuruota grupinė paroda „Coming to Terms with Sociotechnical Discrepancies“, kurioje dalyvauja menininkai – Glitchr (Laimonas Zakas), Robert Powell, Sisters from Another Mister (Milda Lembertaitė and Amelia Prazak), Julijonas Urbonas, Benjamin Westoby. Paroda pristatoma tarpininkaujant Lietuvos kultūros institutui, Lietuvos Respublikos ambasadai Londone, Lietuvos kultūros atašė Jungtinėje Karalystėje Justei Kostikovaitei ir Europos Komisijos atstovybei Jungtinėje Karalystėje.

M. Batakytės pristatyta grupinė paroda akcentuoja dėmesio stoką individui bei jo gyvenimo kokybei, priešpriešinamą dominuojančiai technologijai, kurios pagalba projektuojama ateitis ir ateities visuomenė.

Parodos atidarymas sulaukė didelio susidomėjimo ir gausaus lankytojų būrio. „Coming to Terms with Sociotechnical Discrepancies“ paroda atsidūrė Artworks London „Top 5“ sąrašė tarp svarbiausių Londone vykusių meno renginių vasario mėnesį.

Paroda veikė iki vasario 15 dienos.

Informacija apie menininkus:

Laimonas Zakas (Lietuva), menininkas, šiuo metu dirbantis ir kuriantis Olandijoje. Inspiracijos kurybai L. Zakas semiasi iš galimybių paveiktį virtualų ir realų pasaulius, žinomus principus ir struktūras. 2011 metais jis sukūrė projektą „Glitchr“, kuris tapo drąsiu pareiškimu prieš socialinio tinklo status quo. Projektas sulaukė daug dėmesio iš įvairių meno institucijų ir technologijų srityje dirbančių organizacijų, taip pat Facebook ir Twitter kūrėjų.

Sisters From Another Mister – Mildos Lembertaitės (Lietuva) ir Amelia Prazak (Šveicarija) bendra autorinė tapatybė. Žaismingoje meninėje praktikoje lyčių vaidmenys, sintetinė skulptūrinės formos kalba, muzikiniai interliudai ir video darbai, taip pat įvairi medžiagiškumo ir vizualinė paieška.

Julijonas Urbonas (Lietuva), menininkas, dizaineris, tyrėjas, inžinierius, Vilniaus dailės akademijos prorektorius, Londono Karališkojo meno koledžo dizaino doktorantas. Savo kūryboje J. Urbonas apjungia

Benjamin Westoby nuotr.

įvairias disciplinas, įgyvendina meno ir mokslo tyrimus, gilinasi į technologijų ir meno sąveiką.

Robert Powell (Jungtinė Karalystė), kuris šiuo metu gyvena ir dirba Londone, grafitiniai piešiniai analizuoja situacijas 3D spausdinimo amžiuje. R. Powell piešiniai, sukurtos įvairių objektų kompozicijos, naturmortai transformuojami į sudėtingą abstrakciją, naudojant skaitmeninę 3D technologiją, originali pirminė piešinio versija lieka veik neįžiūrima

ir neįskaitoma dėl vizualios ir medžiagiškumo kokybių pokyčio.

Benjamin Westoby (Jungtinė Karalystė), kūryba jungia fotografiją, animaciją, garsą ir rašymą. Jo ankstesni darbai, vaizdo instaliacijos ir vaizdo kūriniai, kvestionuoja vartotojiško gyvenimo būdo idėją, technologijas ir kapitalą.

Milda Batakytė yra nepriklausoma kuratorė ir rašytoja, įsikūrusi Londone. Jos kuratorystės praktikoje vyraujanti tematika yra skaitmeninės

technologijos ir jų įtaka žmogaus mąstymui bei elgsenai, taip pat kūniškumo patirtys, percepcijos laikui bei erdvei realiaame ir virtualiaame kontekstuose. M. Batakytė darbinės patirties įgyjo įvairiose meno ir kultūros institucijose: White Cube, Lisson Gallery, Frieze London, La Biennale di Venezia, Peggy Guggenheim Collection. Šiuo metu ji studijuoja kuratorystės magistrantūrą Goldsmiths, University of London.

LR KM

ALEKSANDRAS GUOBYS

TENAI GIMTINĖ, VAIKELI...

Esė

(Tęsinys, pradžia „Dirvos“ sausio 2 d. laidoje)

Būdavo, atvažiuoju autobusu iš Vilniaus iki Žaliosios ir einu tris kilometrus iki namų. Vos išlipu stotelėj – tu tuoj mane pasitinki. Mes kopiname drauge į kalną. Aš tau pasakoju, kaip vienodai mieste, kaip ir kaime, gniuždomos asmenybės, nuo kokių kalbų, įvykių ir žodžių kalkėja smegenys, kaip braunasi į mūsų gyvenseną prisitaikėliškos nuotaikos vardan išlikimo.... Tu tylėdavai. Tačiau šalia eidamas rodydavai, kaip pamažu vis daugiau griūva kaimynų sodybų, kaip tuštėja laukai, kaip vis tyliau skamba giesmės per Šv. Kalėdas ir Šv. Velykas, kaip pamažu buldozeriais bandoma užversti istoriją. Ir mieste tu nepalikdavai manęs vieno. Kai mane ir mano seseris šalino iš aukštųjų mokyklų, tu stovėjai šalia. Drauge buvai mūsų darbovietėse, kur buvom tylūs, nes neturėjom diplomų ir raudonų antspaudų. O kai griuvo mūsų sodyba, ten, šalia Janonių miško, tu kaip saulė švieteį virš gryčios, malūno, klojimo, svirno, tvartų... Tu juos jaunomis rankomis puo-

šei, prižiūrėjai, juos mylėjai, kaip niekas kitas mūsų namuose. Bet tuomet tavo saulės neužteko - dabar ten tik plyni laukai.

To persekiojimo ir teroro laikais su tavim visuomet kalbėdavomės ir tardavomės vienumos vizijose, nes okupantai, vietinių kolaborantų globojami, buvo apraizgę kiekvieną mūsų judesį, kiekvienas duris, langus, pašto dėžutes, telefonus, apkaišę viską raudonomis vėliavėlėmis, kurios nuolat plaikstėsi mūsų akyse ir mintyse, kaip medžioklės aptvaruose.

Ir nežiūrint į tai, būtent nuo tada prasidėjo mano gyvenimo žengimas į komunizmą: turėjo švytėti veidas, privaleėjau mokyti iš vadovėlių, kuriuose tavo, Povilai, Lietuvos ir kva-po nebuvo, nebent tik raudonosios spaudos džiūgavimas, kaip sribai ir partija naikina Nepriklausomybės likučius. Privaleėjau dundėti tik ten, kur didžiojo vado saulės apšvietais plačiais keliais jau žengia Šviesa – per mūsų tėviškę ir per mūsų širdis, iki suvokimo,

kad kito kelio ir kitos šviesos čia jau niekada nebebus... Tokiomis pranašystėmis maitinama marga mano šalies visuomenė penkiasdešimt metų garmėjo į raudonųjų akivarą... Kol vieną šviesią dieną visa Lietuva susirinko į aikštę prie Parlamento, prie televizijos bokšto, Vingio ir Kalnų parkuose ir sustabdė sužvėrėjusius rusų tankus – bolševikų mirtiną įtūžį.

Atsimenu, prie Parlamento degė laužai, o žmonės dainavo! Man priminė, Povilai, tą naktį, kai tu išėjai iš namų su draugais – „Oi neverk, motinėle“... Tik dabar dainavo ne septyni žmonės, o dešimtys tūkstančių! Kad tu būtum girdėjęs! Tas pats Maironis tarsi nusileido iš aukštybių:

Graži tu, mano brangi tėvyne,

Šalis, kur miega kapuos didvyriai:

Graži tu savo dangaus mėlyne!

Brangi: tiek vargo, kančių prityrei!

Šie žodžiai, minios dainuojami, tarytum įgavo galingus nežemiškus sparnus, skambėjo ne tik prie Parlamento rūmų, bet kilo virš Vilniaus parkų ir bokštų ir lėkė į aukštybes, pra-

1 Maironis. Lietuva brangi.

nešdami pasauliui apie vyksantį stebuklą. O žmonių akys temo džiaugsmo ašaromis.

Viešpatie, - klausiau dangaus,- iš kur šita galybė? Šitas džiaugsmas ir šita nepalaužiamą jėgą?

Kaip tik tuo metu raudonųjų bolševikų gauja puolė Seimo rūmus. Pralaužė vartus į kiemą. Iš ten pasipylė ne šūviai, o vandens srautai. Visoje aikštėje tebeliepsnojo laužai. O žmonių balsai, kaip okeanas, galingai alsavo:

...Ne veltui bočiai! tave taip gynė,

Ne veltui dainiai plačiai išgyrė...

Neaprėpiama minia tarsi pavirto į betoninę pilį. Prikriokę rusų tankai, atsimušę tarsi į granito sieną, sustojo. O laužai dar smarkiau liepsnojo. Dabar jau visos dainos virto giesmėmis. Iš visų pusių girdėjosi maldos.

Kas tai? Iš kur šita ryžto, narsos ir grožio galybė?

Ir tada, dainuodami ir verkdami toje neaprėpiamoje minios platybėje supratome: čia esančius per visus tuos penkiasdešimt okupacijos metų mus vedė, atvedė ir su-cementavo į šią neįveikiamą tvirtovę tavo, Povilai, bendražygių – partizanų, tremtinių ir kalinių, nužudytų ir išniekintų, bet niekada nepasidavusių

okupantams tautiečių dvasia. Tai jūs išsaugojot mūsų gyvenimus ir mūsų sielas, tai jūs mus subūrėte ir surišote į pasipriešinimo ugnikalnį! Tai tavo, Povilai, kraujas visus tuos 50 metų ruseno mummyse ir žadino laisvės troškimą. Ir dabar šioje minioje šalia Parlamento, atrodė, kad drauge, petys petin sustojo visa Lietuva. Nuo mažo iki seno. Gyvi ir mirusieji. Iš miško bunkerių, griovių ir KGB rūsiuose nužudytų, iš Sibiro gulagų, iš kapų ir raistų... Tai jūsų dvasia, kaip cementas, laikė čia minią, susirinkusią ir skelbiančią tėvynei laisvę:

Lietuva, tėvyne mūsų,

Tu didvyrių žeme...

Tavo, Povilai, amžinojo poilsio vietą lankydavau kiekvienais metais žūties dieną. Labiausiai įsiminė 1988 metų birželio 19 diena. Tuomet išvydau neregėtą vaizdą! Iki tol tarp dviejų kauburėlių stovėjęs cementinis kryžius, mano motinos pastatytas viename bunkeryje dviejų žuvusiųjų atminimui, dabar tas kryžius buvo patrauktas prie tavo, Povilai, kapo, o šalia, prie Jono Patumsio kauburėlio, atsiradęs naujas juodo marmuro paminklas su užrašyta visai nežinoma pavarde.

(Bus daugiau)

DŽIUGI ŠVENTĖ

Pasaulyje išsisklaidusiems lietuviams 1918 m. vasario 16 -oji turėtų būti neišdildomai įsmigusi į atmintį. Tačiau yra ir tokių lietuvių, kurie užsispyrusiai neigia šios dienos reikšmę ir prasmę. Tačiau jie yra mažuma, užkratas, nevertas lietuvio vardo. Bet yra malonu, kad lietuvių organizacijos, nepaisant jų ideologinių skirtumų, nutarė šią istorinę dieną švęsti vieningai.

Klivlande šią šventę -

Šv. Kazimiero parapijos aikštėje vasario 18 d. lituanistinės mokyklos mokiniai iškėlė JAV vėliavą ir lietuvišką Trispalvę.

Lietuvos valstybės atkurimo 100-metį - Lietuvių bendruomeninės valdyba ir skaitlingi bendruomeninės nariai pradėjo vasario 10 d. apeigomis - apsilankymu Visų Sielų kapinių mauzoliejuje (All Souls Cemetery Mausoleum) Chardon, Ohio - skirtomis pagerbti čia palaidotus Vasario 16-osios Nepriklausomybės akto signatarą, prezidentą Antaną Smetoną ir jo žmoną Sofiją. Apeigos buvo gražiai suorganizuotos. Jos vyko pagal spalvotoje programoje išspausdintą tvarkaraštį: eisena į mauzoliejų (moterys buvo pasipuošusios tautiniais rūbais), sveikinimo žodis LB vardu (Zita Maščinskienė), vėliavų įnešimas (Neringos ir Pilėnų tuntų skautai), giedamas Lietuvos himnas, Šv. Kazimiero parapijos klebono Joseph Bacevice malda, tylos minutė, gėlių puokščių įdėjimas į vazas (kapinių taisyklės neleidžia vainikų- aut.) prie mirusiųjų atminimo lentelių, eilėraščio „Skrisk, Vyti“ deklamavimas (sukurtas dr. Leono Milčiaus) ir giedojimas „Lietuva brangi“.

Šventė tęsėsi ir kitas dienas. Vasario 17 d., Klivlando valstijos universiteto pagrindinėje didžiojoje salėje (Cleveland State

University Main Classroom Auditoreum) (turinčioje 508 vietas) įvyko koncertas, pavadintas „Švęskime Lietuvos 100-metį kartu“. Koncerto programos atlikėjai buvo: Klivlando choras „Exultatė“ (vad. Rita Čyvaitė-Kliorienė), Klivlando jaunimo tautinių šokių ansamblis „Švyturys“ (vad. Aušrinė Širvirškienė ir Eglė Zukauskienė), Monrealio lietuvių choras „Balsas“ (vad. Aleksandras Stankevičius ir Kristina Kliorytė), Toronto lietuvių šokių ansamblis „Gintaras“ (vad. Romas Janušonis, m o k y t o j o s Jurgita Zlakienė, Vida Kairienė, Kassandra Cuinytė-Douglas, Vilija Ycaitė, Ramona Kaminskienė), Toronto lietuvių choras „Volungė“ (vad. Dalia Skrinskaitė-Viskontienė, chormeisterė Danguolė Radtkė, akompanatorė Hona Beres). Prieš prasidedant koncertui, ekrane buvo rodoma Lietuvos krašto-vaizdžio ir įvykių vaizdajuostė, ir tuo metu į aptemdytą salę įžengė šokėjai, nešini švieselėmis.

Po JAV, Kanados ir Lietuvos himnų, 2:14 val. po p. koncertą pradėjo jungtinis choras, paeiliui diriguojant jų vadovams. Staigmeną padarė netikėtai scenoje atsiradę šokėjai, kurie, lydimi įrašytai muzikai, šokius atliko taip greitai, tarsi jiems būtų buvęs skirtas tam tikras laiko tarpas. Toks skubotumas nenutei-

kė maloniai, tačiau žiūrovų plojimai buvo garsūs ir dažni. Šokėjai šoko entuziastingai, šypsodamiesi, jų išvermė džiugino. Chorų pastangos buvo pagirtinos, bet repertuaro pasirinkimas kėlė abejonių. Jame tebuvo tik viena išėivijos kompozitorių daina. Ar tai buvo nesusipratimas, asmeninis garbės reikalas, ar iš anksto susidaryta išėivijos kompozitorių nepalanki nuomonė? Prieš tęsiant programą, buvo rodoma įvairių asmenų

sveikinimų vaizdajuostė - pradedant Lietuvos Respublikos Prezidente Dalia Grybauskaite ir baigiant Klivlando LB pirmininku Algiu Gudėnu. Koncertas baigėsi 4:25 val. po p. Visiems atlikėjams sušibūrus scenoje, jų vadovams buvo įteiktos gėlių puokštės ir pareikštos nuoširdžios trumpos padėkos. Kaip buvo minėta anksčiau, šį iškilmingą koncertą organizavo Klivlando lietuvių bendruomenės valdyba, padedama įvairių organi-

zacijų. Po koncerto, 6:00 val. v. „Crowne at Plaza Square“ įvyko „banketas“, tiksliau pokylis. Straipsnio autoriaus žiniomis, pokylio salėje buvo 278 vietos, maistas buvo patiektas bufeto stiliumi, kaina asmeniui \$ 50.00, pokilyje jokių ypatingų „mandrybių“ nebuvo. Klivlando radijo vedėjas Augustinas Dicevičius perdavė Baltimorės lietuvių sveikinimą visiems pokylio dalyviams. Po to lietuviškai sveikino Klivlando LB valdybos narė Zita Maščinskienė, o angliškai - Klivlando LB pirmininkas Algis Gudėnas. Pokilyje dalyvavo visi koncerto programos atlikėjai, maloniai leisdami laiką.

Vasario 18 d. Šv. Kazimiero parapijos aikštėje lituanistinės mokyklos mokiniai iškėlė JAV vėliavą ir lietuvišką Trispalvę, dalyvaujant jų tėveliams ir žmonėms, atvykusiems į šventovę šv. Mišioms, kurias aukojo parapijos klebonas kun. Joseph Bacevice, padedamas svečio iš Monrealio, dviejų lietuviškų parapijų klebono kun. Pauliaus Mališkos, kuris taip pat pasakė pamokslą. Viliamės, kad 1918 m. vasario 16 d. nebus užmiršta.

Algirdas V. Matulionis

Klivlando choras „Exultatė“, vad. Rita Čyvaitė-Kliorienė.

Visos nuotraukos autoriaus.

RENGINIŲ KALENDORIUS

KOVO 18 d. sekmadienį 11:00 val. r. tuojau po šv. Mišių įvyks tradicinė **Kaziuko mugė** – Šv. Kazimiero parapijos salėje.
Rengia Klivlando skautija.

MIRĖ OPEROS SOLISTAS VIRGILIJUS NOREIKA

Eidamas 83 metus mirė operos solistas, Lietuvos nacionalinės ir kultūrinės meno premijos laureatas Virgilijus Noreika.

Nacionalinė kultūros ir meno premija V. Noreikai buvo suteikta už „aukščiausią vokalinių meistriškumą ir neblėstantį talentą“.

V. Noreika yra dainavęs daugelyje pasaulio teatrų scenose: Maskvos didžiajame teatre (daugiau kaip 50 kartų), Berlyno valstybės operoje, Paryžiaus „Grand Opera“, Buenos Airių „Teatro Colon“, Stokholmo, Sofijos, Belgrado, Budapešto, Bukarešto, Varšuvos, Prahos, Bratislavos, Kijevo, Minsko, Talino, Rygos, Čikagos lietuvių operoje ir kitose scenose.

Dainininkas sukūrė daugiau kaip 50 vaidmenų. Be vaidmenų lietuvių kompozitorių – Kazimiero Viktoro Banaičio, Giedriaus Kuprevičiaus, Vytauto Klovos, Balio Dvariono, Vytauto Laurušo – operose, atliko pagrindines partijas žymiausių užsienio kompozitorių operose: Don Jose (G. Bizet „Carmen“), Werther (J. Massenet „Werther“), Edgardo, Nemorino (G. Donizetti „Lucia di Lammermoor“), „Meilės eleksyras“), Lensky (P. Tchaikovsky „Eugene Onegin“), Otello, Alfredo, Hercogas (G. Verdi „Otello“, „La Traviata“, „Rigoletto“), Cavaradossi, Johnson, Rodolfo (G. Puccini „Tosca“, „Manon Lescaut“, „La Boheme“), Vladimir (A. Borodin „Kunigaikštis Igoris“), Mozart (N. Rimsky-Korsakov „Mozart and Salieri“) ir kitas.

Virgilijus Noreika atliko ir solinius koncertus, jų yra surengęs daugiau kaip 700.

V. Noreika – viena nepaprastiausių asmenybių

Anot Lietuvos muzikologo Jono Vytauto Bruverio, V. Noreika buvo viena nepaprastiausių Lietuvos kultūros asmenybių: „Man sunku kalbėti. Noreika buvo mūsų kultūros viena nepaprastiausių, ryškiausių asmenybių. Seniai girdejome jį dainuojant per radiją

Maestro Virgilijus Noreika

ar televiziją. Jis, sulaukęs tikrai žilos senatvės, išlaikė puikiausią balso grožį. Žinoma, nebe ta jėga, bet grožis išliko.”

Muzikologo teigimu, visa V. Noreikos veikla žymėjo Lietuvos operos kultūrą, kuri buvo atpažįstama net didžiausiose pasaulio scenose. V. Bruveris viliasi, kad šią tradiciją gebės išsaugoti ir tęsti V. Noreikos mokiniai.

„Visa veikla – gausybė koncertų, operos vaidmenų, jo pedagoginė veikla – buvo mūsų vokalo kultūros pasididžiavimas ir neatsitiktinis reiškinys, o visiškai dėsninga veikla, susijusi su mūsų operos, kamerinio dainavimo tradicija. Duok, Dieve, kad jo mokiniai ją išlaikytų“, – sako V. Bruveris.

Lietuvos vadovai reiškia užuojautą

Mirus žymiam operos solistui, Nacionalinės kultūros ir meno premijos laureatui, profesorui V. Noreikai, ministras pirmininkas Saulius Skvernelis pareiškė nuoširdžią užuojautą šeimai, artimiesiems, visiems, kuriems teko garbė pažinoti šią kilnią asmenybę.

Lietuvos Respublikos prezidentė Dalia Grybauskaitė taip pat pareiškė užuojautą mirus V. Noreikai. Jos teigimu, su mumis visada išliks nepakartojamas V. Noreikos tenoras, skambėjęs ir Lietuvoje, ir visame pasaulyje – atstovavęs geriausioms operos ir kamerinio vokalo tradicijoms bei aukščiausiai jo kultūrai.

LRT

MIRĖ JAV LIETUVIŲ SKULPTORIUS, DAILININKAS P. ALEKSA

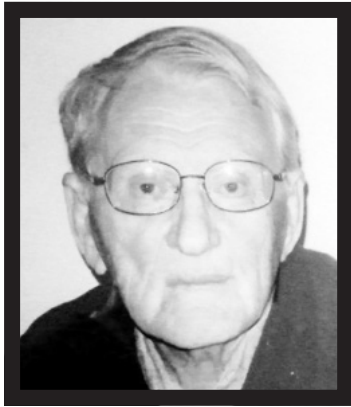
2018 vasario 28 d. eidamas 94-uosius metus po sunkios ligos mirė JAV lietuvių skulptorius, dailininkas, knygų leidėjas Petras Aleksa (tikroji pavardė Aleksandravičius).

P. Aleksa gimė 1924 m. Ejučių kaime, Kražių valsčiuje (dabar Kražių seniūnija), iki 1941 m. mokėsi Kražių mokykloje, vėliau mokėsi Telšių, Laukuvos gimnazijose. 1944 m. pasitraukė į Vokietiją.

1949 m. atvyko į JAV. 1957 m. baigė Ilinojaus technologijos institutą. Vėliau meno studijas gilino Čikagos meno institute, apgynė meno mokslų daktaro disertaciją. Dirbo įvairiose kompanijose projektuotoju, dizaineriu.

Su žmona Laima (gydytoja), susilaukė keturių vaikų: sūnų Liucijaus, Vainio, Jono ir dukros Gailės.

Nuo 1963 m. dalyvavo meno parodose. Priklausė lietuvių menininkų grupei „Dailė“. 1967–1971 m. buvo M. K. Čiurlionio galerijos Čikagoje direktorius, nuo 1976 m. Amerikos Lietuvių bibliotekos leidyklos Čikagoje vedėjas ir dailininkas. 1989–1991 m. JAV lietuvių bendruomenės

Petras Aleksa

Kultūros tarybos narys.

Svarbiausi P. Aleksos skulptūros darbai: sukurtas altorius bei skulptūra „Prisikėlimas“ tėvų Jėzuitų koplyčiai Čikagoje, skulptūros „Sąžinė“, „Vadas“ (1968 m.), „Visata ar kiaušinis“ (2000 m.), „XX amžiaus Pegasas“ (2004 m.), meninės kompozicijos „Opozicija“, „Pirmieji“ (1966 m.) „Nuomonė“, „Politika“. Keli jo skulptūros darbai 2009 m. padovanoti Lietuvos dailės muziejui.

P. Aleksa yra sukūręs nemažai knygų iliustracijų, tarp jų tokiems žinomiems leidiniams kaip „Lietuvos bažnyčios“, „Lietuviai Sibire“, „Šeimos tradicijos“, taip pat

„DIRVAI” AUKOJO:

M.Karaška,
Fredericksburg, VA 100
A.Simonaitis,
Rockford, IL..... 100
V.Stankus,
Euclid, OH 55
V.Memėnas,
Bloomfield Hills, MI 45
V.Adams,
Destin, FL..... 20

Visiems aukotojams nuoširdžiai dėkojame

paminklų projektų, ekslibrisų, plakatų ir kitokių smulkios grafikos darbų.

P. Aleksa buvo labai kuklus žmogus, neieškojo, nesiekė pripažinimo, visgi iškilaus kražiškio kūryba ir darbas lietuvybei buvo pastebėtas ir įvertintas įvairiomis premijomis ir prizais: JAV lietuvių bendruomenės Kultūros tarybos Dailės premija (2008 m.), Lietuvių dailės muziejaus (Lemontas) parodos Miko J. Šileikio vardo I premija (2008 m.), specialiuoju M. K Čiurlionio galerijos prizų (2008 m.). **LRT**

NAUJA KNYGA

Prieš pat Kaziuko mugę išleistas žymios tautodailininkės, sertifikuotos meistrės Lietuvoje Odetos Tumėnaitės-Braženienės knygos „Margučių marginimas Aukštaitijoje“ antrasis papildytas leidimas. Ši knyga sudomins liaudies meno mylėtojus, visus besidominčius tradicine tautodaile. Tai mokomasis leidinys, plačiai pristantis tradicines lietuviškų margučių marginimo technikas: skutinėjimą bei išrašymą karštu vašku. Taip pat aprašomi nauji, šiuolaikiniai kiaušinių marginimo būdai: puošimas šiaudais, karpiniais, džiovintomis žolelėmis, pjaus-tytomis vytelėmis, tekstile ir

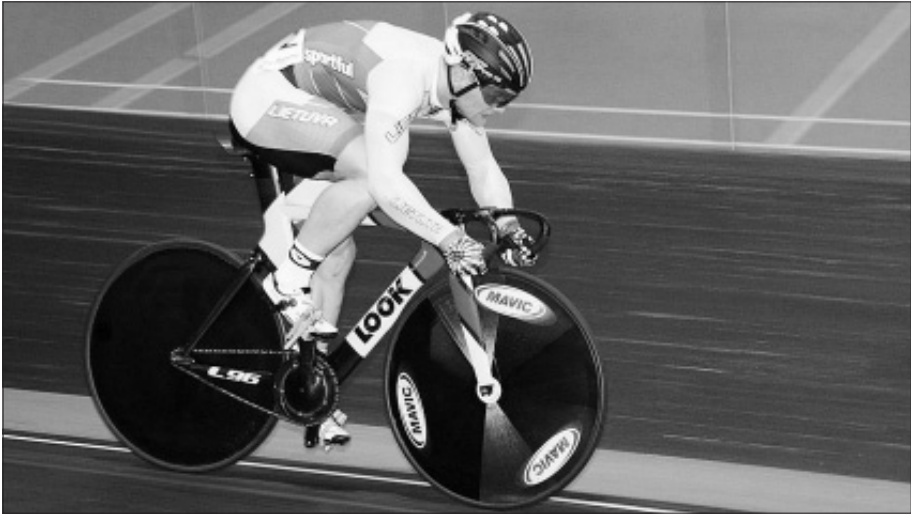
kt. Skyriuje „Kolekcijos“ pateikta įdomi medžiaga apie Aukštaitijoje surinktas privačias margučių kolekcijas. Tai vientelis Lietuvoje taip plačiai margučių dažymo tradicijas pristantis leidinys, tautodailės žinovų pavadintas lietuviškų margučių enciklopedija. Knyga iliustruota kone šimto margučių kūrėjų iš Aukštaitijos (Utenos, Molėtų, Ignalinos, Anykščių, Rokiškio, Zarasų, Kupiškio) nuotraukomis, todėl ir pavadinta „Margučių marginimas Aukštaitijoje“.

2012 metais buvo išleistas pirmasis O. Tumėnaitės-Braženienės knygos „Margučių

marginimas Aukštaitijoje“ leidimas, ir jo tiražas „ištirpo“ per metus. Todėl daugelio žmonių prašymu atsirado antrasis leidimas. Šios knygos laukė visos Lietuvos šeimos, kurios savo Velykų stalo neįsivaizduoja be margučių, ir mokytojai, supažindinantys jaunąją kartą su liaudies menais. Ji tikrai bus įdomi ir šalies margučių kūrėjams, ir lietuviams išeiviams, kurie nori išlaikyti ne tik savo kalbą, bet ir lietuviškus papročius bei tradicijas. Manau, kad ši knyga bus įdomi ir šioje Atlanto pusėje gyvenantiems lietuviams. Norintys šia knygą įsigyti, turėtų kreiptis į jos autorę el. pašto adresu: odetosgalerija@gmail.com **Laima Apanavičienė**

PASAULIO ČEMPIONATO MEDALĮ PARVEŽUSI DVIRATININKĖ ĮGĖLĖ LIETUVOS VALSTYBĖS SPORTO POLITIKAI

Lietuvos dviratininkė Simona Krupeckaitė.

LDSF nuotr.

35-erių metų Lietuvos dviratininkė Simona Krupeckaitė dar kartą įrodė, kad vis dar priklauso pasaulio elitui. Į Lietuvą sugrįžusi sportininkė džiaugėsi po ilgos pertraukos iškovotu planetos pirmenybių medaliu, bet apgailestavo, kad dėl Lietuvos sporto politikos negali atsikratyti minčių apie emigraciją.

Apeldorne (Olandija) vykusio 115-ojo pasaulio treko čempionato moterų keirino rungtyje kovo 4 d. S. Krupeckaitė iškovojo bronzos medalį. S. Krupeckaitė ant planetos čempionato prizininikių pakyls kopė po šešerių metų pertraukos.

„Visi kiti apdovanojimai prieš šį nublanksta. Sunku net papasakoti, koks buvo jausmas. Aš buvau labai patenkinta, nes po finišo maniau, kad likau ketvirta ar net penkta. Finišas buvo vos per plauką. Tikrai labai džiaugiausi, matyt gavau ir Dievo dovaną. Buvo labai sunkios varžybos, treke buvo labai sausa ir dėl to buvo sunku atsistatyti po pirmų startų. Nelengva buvo nuo pat pirmos dienos, tad finišuoti teko iš paskutiniųjų jėgų, bet už pastangas buvo atsilyginta“, – Vilniaus oro uoste džiaugėsi S. Krupeckaitė.

Olandijoje vykusiame 2018 m. pasaulio dviračių treko čempionate Simona Krupeckaitė iškovojo bronzos medalį. Lietuvaitė blykstelėjo keirino rungtyje.

S. Krupeckaitė finaliniame 200 m važiavime vos 0.007 sek. aplenkė olandę Laurine van Riessen.

Čempionės titulas atiteko belgei Nicky Degrendele, kuri finišavusi per 10.808 sek.

Sidabro medaliu pasipuošė Wai Sze Lee iš Honkongo (+0.154). S. Krupeckaitė nuo N. Degrendele atsiliko 0.250 sek.

Paskutinį medalį pasaulio čempionate S. Krupeckaitė buvo iškovojo 2012 m. Melburne, kai sprinto rungtyje pasipuošė sidabru.

Iš viso tai jau 13-as S. Krupeckaitės medalis planetos pirmenybėse (2 aukso, 5 sidabro, 6 bronzos).

S. Krupeckaitė prisipažino, kad per šešerius metus, kuomet nepavykdavo iškovojo planetos pirmenybių medalių, būdavo labai sunku vėl ruoštis naujiems startams, todėl šis laimėjimas yra tarsi atlyginimas.

Tik jo dėka vis esu ant „balno“ ir jis man neleidžia nuleisti rankų bei verčia kovoti“, – sakė S. Krupeckaitė.

Dviračių treko atstovai yra vieni pirmųjų iš vasaros sporto šakų, kurie startavo svarbiausiose metų varžybose jau pradėjus veikti atnaujintam Kūno kultūros ir sporto departamento (KKSD) sporto finansavimo modeliui. Pagal naują finansavimo tvarką, Lietuvos dviračių sporto federacija šiais metais iš valstybės gavo 191 tūkst. eurų – net 140 tūkst. eurų mažiau nei pernai.

„Nesiečiau pergalių su sąlygomis. Mes, sportininkai, esame įpratę nežiūrėti į tai, kas vyksta politikoje. Mes tiesiog darome savo darbą. O tie, kas nemoka daryti savo darbo, tegul vertina savo darbo vaisius. Mes vertiname medaliais, o jie – kitaip“, – sakė S. Krupeckaitė.

S. Krupeckaitė pripažino, kad po sporto finansavimo reformos ji pati sąlygų pablogėjimo nepajuto. Visas pasiruošimas planetos pirmenybėms vyko pagal planą.

„Tik dabar sugrįžę į Lietuvą galėsime paskaičiuoti, kiek praradome, o kiek gavome“, – pabrėžė S. Krupeckaitė.

Visgi dviratininkė prisipažino, kad ji su treneriu ne kartą buvo viliojami kitų šalių, o ankstesniame interviu pasakyti žodžiai apie emigraciją nėra pokštas.

„Tai nėra pokštas. Vien mūsų sprinto komandai išvažiuoti į varžybas kainuoja daugiau nei 100 tūkst. eurų. O valstybė tiek duoda apskritai visam dviračių sportui, tai apie kokį aukštą meistriškumą galime kalbėti. Mano vyras yra irgi maksimalistas. Jis nesiruošia čia likti dėl atlyginimo. Jis uždirba tik kiek daugiau negu minimumą ir tikrai negauna tiek, kiek yra vertas. O kai gauni nulį į kišenę ir negali treniruoti komandos, tai vienintelė išeitis yra emigracija. Jeigu treneris keletą sezonų praleidžia be sportininkų, be naujų žinių, tai jis nyksta.

Dėl to ir tenka galvoji apie galimybę dirbti užsienyje. Norime būti čia ir dirbsime iki paskutinių, kol bus galimybių. O jei tokių galimybių nebebus, tai išvažiuosime su kitais sportininkais, – kalbėjo

S. Krupeckaitė. – Mes sportuojame ne dėl kažkokio uždarbio, o dėl to, kad tai yra mūsų gyvenimas. Mes įdedame daug savo lėšų, aukojame šeimas, draugus, laisvalaikius. O jeigu iš mūsų bando atimti mūsų gyvenimą, tai jautiesi užspaustas į kampą. Tokie reikalai man panašūs į sporto žlugdymą. Jeigu toks valstybės požiūris, tai dėl ko mes turime aukoti savo gyvenimą?“

Patyrusi dviratininkė savo karjeroje taip ir neturi olimpinio medalio. Nors ji jau yra viena vyriausių tarp visų savo konkurenčių, apie tašką karjeroje S. Krupeckaitė dar negalvoja.

„Sudėtinga atsakyti, kiek dar man liko. Žinoma, gera žinoti, kad tai buvo jau 14-as čempionatas ir jau nemažai medalių yra. Ta statistika ir guodžia, ir liūdina. Žinoma, galvoju apie Tokijo olimpinės žaidynes, kaip ir kiekvienas sportininkas“, – pridūrė geriausia 2016 metų Lietuvos sportininkė.

Iki kovo mėnesio galo S. Krupeckaitės ir jos trenerio laukia poilsis, o vėliau prasidės pasiruošimas naujam sezonui.

ELTA

California Lithuanian Credit Union

Santa Monica, CA

Savings 1.10%
IRA 1.40%

(310) 828-7095

info@clcu.org www.clcu.org

3 Year Term 2.00%
5 Year Term 2.25%
3 Year IRA Term 2.25%

RE/MAX RESULTS

Jennifer Chipps
Realtor

9954 Johnnycake Ridge Road
Concord Twp., OH 44077
O: 440.354.3334
C: 440.477.9367
jenniferchipps@remax.net
www.jenniferchipps.com

Each RE/MAX office is independently owned and operated.

JAKUBS AND SON Laidojimo Įstaiga

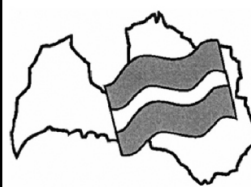
William J. Jakubs Sr.
William J. Jakubs Jr.
Stephen Waite

Licenzijuoti direktoriai ir balzamuootojai

936 East 185th Street, Cleveland, OH 44119
36000 Lakeshore Blvd. Eastlake, OH 44095
Telefonas (216) 531-7770

Laidotuvių koplyčia erdvi, vėsina,
Teikianti jaukią atmosferą liūdesio valandoje.
Didelė aikštė automobiliams pastatyti.

Now serving Lithuanians, including former Taupa Members!

Latvian Cleveland
Credit Union

1385 Andrews Avenue
Lakewood, Ohio 44107
216-228-1996 or 800-577-1996
latvian@ameritech.net

Hours: Mon, Wed, Fri 9:00AM-3PM
Tue 9:00AM-5:30PM
Sun 9:30-10:30AM, 1st and 3rd Sundays each
month, except Federal Reserve holiday weekends

View our Website and Facebook page for a list of our services:

www.latvianclevelandcu.org

www.facebook.com/latvianclevelandcu

